

Heinrich Rudolph Redecker Matthäus Schlüter

Exercitatio Iuridica De Actu Iudiciali Extremo, Seu De Exsecutione

Rostochii: Kilius, 1672

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741509350>

Druck Freier Zugang

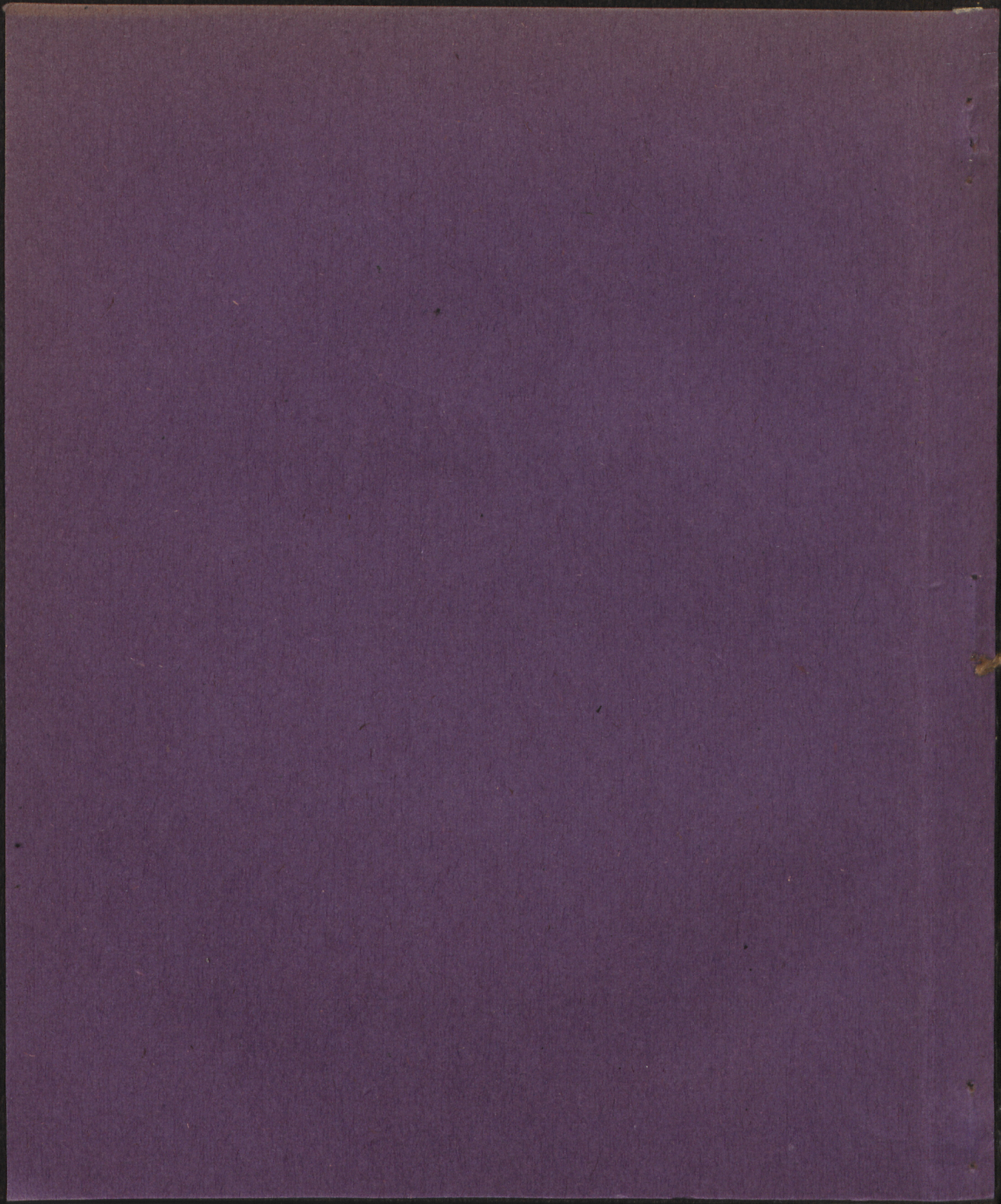

Arithmetik

R U vier 1672

Heinr. Rudolf Redeker, Pres; /d

Matthaeus Slüter, Resp.

EXERCITATIO JURIDICA
De
ACTU JUDICIALI
EXTREMO,
Seu
DE EXSECUTIONE.

quam,
DEO juvante,
PRÆSIDE
VIRO
MAGNIFICO, NOBILISSIMO,
ET EXCELLENTISSIMO
DN. HENRICO RUDOLPHO
REDEKERO,

Jcto celeberrimo, Pandect. Prof. in Aca-
dem. Rostoch. meritissimo, h. t. Decano spectatissi-
mo, Ducis Meckl. Consiliario, & Consistorii provinc.

Adessore gravissimo,
Domino, & Fautore suo pl. venerando,

ad diem XXII. Maji, A. C. M. DC. LXXII.

publicè defendet

MATTHÆUS SLUTERUS, Hamb.

A. & R.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Univerfit. Typogr.

SERENISSIMO PRINCIPI

&

DOMINO

DN.

GUSTAVO
ADOLPHO,

DUCI MEKLENBURGICO,
PRINCIPI VETUSTÆ GENTIS HE-
NETÆ, SVERINI ET RACEBURGI, COMITI
SVERINENSI, PROVINCiarUM RO-
STOCHII ET STARGARDIÆ
DOMINO,

DOMINO SUO CLEMENTISSIMO,

exercitium hoc Academicum
humilimè dedicat

servus subjectissimus

Matthæus Sluterus,

I. N. D.
 THESI PRIMA
 traditur
 EXECUTIONIS

ἐκτελέσις, & συντελέσις.

Executionis vox inter alias, quas Calvinus in Lexico jurid. notavit, significationem, denotat interdum *persecutionem injuria*, exemplo esse potest *s. i. Inst. de publ. judic.* ubi criminalem *accusationem* innuit *executio*: *accedit l. i. §. i. de priv. delict. l. ii. pr. de accus. & inser. mihi executio* hoc loco idem est, quod vulgo, illo capienti eam sensu, quem

proxima thesis aperiet; & quod Germanis dicitur: *Die Hülffe/ die Hülffe ergeben lassen / die vollstreckung / oder volziehung der Urtheil / einen rechtlicher weise seines Gutes entsetzen.* Vid. *Ord. Cam. p. 3. tit. 48. Colleg. Argent. de re jud. th. 90. in Addit. Coler. de process. exec. prefat. n. 2. secundum editionem d. a. 1586. quâ hic & alibi usus sum, quia recentior non fuit ad manus.*

Th. II.
 DEFINITIO.

Executionem in genere ita definitio: *Executio est actus judicialis ultimus, qui fit à giudice competente, ministerio publici executoris, per quem, secundum*

A

legum

Def.

(2)
legum virtutem, sententia judicis ad effectum perdu-
citur, *Nov. 125. c. 1. l. 2. 3. C. de exec. rei jud. lult. C. de custod.*
reor.

Th. III.

DIVISIO.

Executio duplex est: Alia Politica, alia Ecclesiastica: *Hæc*
expeditur à judice ecclesiastico, per suspensionem, depositio-
nem, interdictionem & excommunicationem *t. t. X. de Cler. ex-*
comm. c. pen. X. de sent. excomm. c. 16. eod. in 6. c. 20. X. de V. S.
1. Cor. 5. vers. 5. 1. Tim. 1. vers. fin. Judex autem Ecclesiasticus in-
terdum Brachium seculare invocare necesse habet. *Matth. Steph.*
de jurisdic. lib. 3. p. 1. c. 14. n. 132. seq. Carpzov. Jurispr. Confess.
lib. 3. t. 1. def. 13. in primis Rutger Rulant thesaur. jur. execut.
part. 1. Illa, quæ præsentis est thematis, Civilis aut Criminalis
est, §. 10. Inst. de injur. Vide Coll. Arg. de judic. th. 10. Besold. in
delib. jur. l. 5. q. 4. Struv. de judic. th. 59. Quamvis autem divi-
sio hæc admodum vulgata apud DD. sit, attamen non æquè fa-
cilè, quomodò causa, & ita etiam executio, civilis, à criminali
discernatur, cum super isthoc articulo diversimodè agant Jcti,
vide Umtr. disp. ad proc. 1. th. 2. n. 8. Mej. in C. A. de jud. d. th. 10.
11. 12. Besold. in delib. jur. lib. 5. q. 4. Struv. de judic. th. 59. po-
test definiri. Mihi, pro instituti ratione, distinguere placet, inter
jus Justinianicum, ubi civilis actio dicitur, quando id,
quod in judicium est deductum, parti venittribuendum: crimi-
nalis autem, quando pœna vel corporis est inflictiva, vel fisco ap-
plicanda, §. 10. Inst. de injur. tot. tit. C. quando civil. act. crim.
præjud. & inter jus, quo hodiè utimur, ubi Civilis actio
dicitur, quando pecunia, seu res in commercio ac dominio exi-
stens, est in executione. Germ. eine Bürgerliche Sache | Crimi-
nalis autem, quæ infert pœnam corporis adffictivam, Germ. eine
peinliche Sache: adeoque civilis executio respicit commodum,
& emolumentum pecuniarium, criminalis autem vindictam pu-
blicam, ne delicta impunita maneant, utque alii pœnarum me-
tu à maleficiis deterreantur. Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. 5. Besold. d. l.

Th. IV.

CAUSA EFFICIENS.

Exsecutionis civilis causa efficiens *principalis* est Magistratus, & iudex habens jurisdictionem, l. 15. pr. §. 1. ff. de re jud. Sive ipse iudicaverit, sive delegatus, vel arbiter, Jo. Emeric. à Rosbach. *proc. jud. civ. tit. 79. n. 3.* Sed & ille Magistratus, qui non fuit iudex causæ, per literas mutui, quas vocant, comparsus rogatus à iudice qui sententiam tulit, executioni mandare debet rem iudicatam, quæ in ipsius territorio sita est: sin recusaverit, à superiori sub pœnâ gravi compellitur, Monach. *præf. judic. part. 18. cap. 3. n. 3. seqq.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 1. n. 4. 5.* Jo. Emer. à Rosbach. *d. tit. 79. n. 8.* Iudex verò ipse, non solum primæ instantiæ, sed & is, ad quem provocatum est, exsequitur sententiam, sive irritam fecerit priorem sententiam, sive pedibus in eam iverit, l. 32. §. 2. fin. C. de appellat. Gail 1. obs. 113. n. 16. Afm. §. 31. cap. 7. n. 1. dis. Cujac. l. 20. obs. 36. modò ne appellatio deserta fuerit, aut illi renunciatum: sic enim ad priorem iudicem pertinet executio, Monach. *d. cap. 3. n. 12.* Utitur autem Magistratus ministerio *apparitorum*, sive *officialium* l. si pignora. 50. ff. de eviction. vocantur hietiam *viatores*, §. tripli. 24. Inst. de action. l. is cui. 5. §. missus. 27. ff. ut in poss. leg. serv. caus. esse lic. item *executores*, l. executorem. 8. C. de exec. rei jud. Coler. de proc. exec. præf. n. 24. Ipsi victori non permittitur ordinariè executio, l. 2. C. si in caus. jud. l. miles. 6. §. 2. ff. de re jud. utut extraordinariè hoc iudex vel iudicatus ipse concedere soleat, l. u. C. de pignorat. action. Sed & sine iudicis & iudicati permisso, si periculum in morâ sit, & res alioqui peritura, executione uti licere victori, Zasius putat, teste Gothofredo ad d. l. 6. §. 2. ff. de re jud. Gail. lib. 2. obs. 44. Quid si resistat debitor? executori publico armis uti, & auferre bona invito concessum, ratio ipsa svadet, & probatur ex l. qui restituere. 68. ff. de rei vind. Coler. de proc. exec. præf. n. 24. verb. *manu militari.* Cumque manus militaris duplex sit, alia *castrensis*, alia *non-castrensis*: hac (ad quam manus apparitorum refertur) non sufficiente, potest etiam adhiberi manus militaris castrensis, vid. Just. Mejer. *Évdoz*

Exsecutio-
nis civilis
causa Prin-
cipalis.

Ministeria-
lis.

Instrumen-
talis.

Justin. decad. 3. cap. 4. th. 6. victori tamen ipsi exsequenti armis uti non licere contra resistentem debitorem arg. *l. 176 ff. de R. J.* statuit Just. Mejer *Colleg. Arg. de re jud. th. 91* & Coler. *de proc. exec. part. 1. cap. 5. n. 105* imò etiamli nudis verbis resistat debitor, modò justam resistendi causam habeat, non licere creditori insistere executioni censet idem Coler. *d. cap. 5. n. 110.*

Exec.
crim. cau-
sa Princi-
palis.
Ministeria-
lis.

Executionis criminalis causa efficiens principalis est Magistratus mero imperio, seu criminali jurisdictione gaudens. Res ex prioribus clara, neque probatione indiget, argumento tamen erit *l. solent etiam. 6 pr. ff. de offic. Procons. & Leg. l. nemo 70 ff. de R. J.* Serviunt & his ministri publici. Qui, quando pœna fisco applicanda est, vel alia, non adedò infamis reum manet, & hîc apparitorum nomine veniunt: sed quando præter eas criminalis pœna imminet, speciali vocabulo *carnifices*, quibusdam in locis *Heimburgit*, *Heimbürger* / *Carpzov. lib. 1. tit. 10. resp. 99. n. 5. 6. 7.* Germanis etiam *Henefer* / *Düttel* / *Nachrichter* / nonnunquam *Freymäntter* nominantur. Horum officio, si deficient, funguntur alii. Nam *mendicantes*, & *homines viles*, & item *facinorosos*, qui mortis pœnam promeriti sunt, cogere Magistratus potest, ut capitalis executionis onus in se recipiant. Ita tamen, ut exiguæ conditionis hominibus quinque aurei, arg. *l. divus Hadrianus 6. ff. de bon. damnat.* facinorosis verò pro operâ vita donetur. V. Georg. *Schulz Synopsis judic. posit. 85. fin.* *Carpzov. pract. crim. part. 3. qu. 137. n. 53. 54.* Apud Russos moris esse, ut absenti carnifici *lanii* succedant, narrat Olear. *itin. Pers. l. 3. c. 20. f.* Nec habent, quod querantur isti, quos Magistratus ad id officii adigit. Nulla enim ipsis inde injuria. Nam quod vulgo odio habeantur carnifices, id verò ipsorum potius vitiiis, quàm officii acceptum esse ferendum, statuunt Dd. Vid. *Carpzov. Resp. lib. 8. tit. 10. resp. 102. n. 1. & 56. 57. pract. crim. part. 3. qu. 137. n. 55.* Et, quod mirere, Wenceslaus Imperator, si fides historico habenda, adsiduam penes se carnificem habuit, quem familiariter compatrem salutabat, quod filium ejus de sacro fonte levaverat. Vide Joh. Cluver. in vitâ Wenceslai Imp. referentem hæc ex *Chronic. Belg.* Cæterùm habeat sibi consortium hoc tyrannus. Utut enim de jure infames non habeantur carni-

carnifices, opinio tamen hominum, etiam prudentiorum, fatius esse putat, si abstinemus ab eorum commercio, testante Carpov. *pract. crim. part. 3. qv. 137. n. 58.* & ipsa consuetudine, neque verò eo nomine magis frontem contrahant isti homines, quos Magistratus carnificinam injungit: cum vel ante, quàm hanc partem subierint, hominum, certè cultiorum, consortio valedicere debeant. Id quod conditio ipsorum loquitur. Instrumenta, quæ criminali executioni inserviunt, quem nosse juvat curatius, is adeat, si lubet, eum, quem hæc talia versare constat.

*Instrumenta
talis.*

Th. V.

FINIS.

Finis executionis vel generalis est, vel specialis. Generalis finis hic est: *ut ne sententiam frustrà ferat iudex.* Nam sententia ipsa per se nihil utilitatis habet, nisi executio ejus sequatur, Carpov. *Resp. lib. 2. tit. 9. resp. 93. n. 12.* & *Jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 1. n. 1.* frustrà ferri, ait, sententiam, si non executioni mandetur, & similem esse campanæ absque pistillo. Et quæ legum erit utilitas, si in literis duntaxat consistant, non etiam per ipsa facta atque opera subditis utilitatem de se præbeant? *Nov. 161. pr.* Et hic finis utrique executioni, tam civili, quàm criminali communis est. In specie verò civilis executionis finis est: ut illa, quæ sententia victori tribuit, in ejus veniant potestatem; & hinc victor habeat, quod ipsi debetur, & judici desinat esse molestus. *l. 3. §. 8. Et. t. C. h. t. O. Cam. p. 3. tit. 48.*

*finis §.
finis §.*

Criminalis executionis finis specialis est: ut ne delicta maneat impunita; ejus enim rei interest reipublicæ, *l. si operis. 14. C. de pœnis. l. ita vulneratus. 51. §. ult. vers. quod si quis. ff. ad L. Aquil.* Quoniam autem finis est in intentione, quod effectus in executione, vid. plura *th. de effect.*

*finis §.
finis §.*

Th. VI.

SUBJECTUM.

De *subjecto agente*, sc. Magistratu, &c. hæcenus. Nunc ad *subjectum patiens*, quod in genere complectitur omnes omnino homines, qui civilis actionis casum sustinent. Illi enim, qui

*Exec. ci-
vil. subje-
ctum in
genere.
Per. Jean.*

Per *ἄρσιν*.

litem obtinent, executioni minimè sunt obnoxii. Ait quidem Monachus *pract. judic. part. 18. cap. 4. n. 2.* in absolutum interdum dari executionem. Verùm id in sensu diviso capiendum est: ut in absolutum, non quà absolutus est, sed quà contumax fuit, & ita expensas solvere tenetur, executio cadere intelligatur. Ideoque stat canon iste, nullà movente eum exceptione: quicumque à iudicio victor abit, is eandem,

in specie

Per *ἕκαστον*.

& principalem quidem ob causam excuti non potest. Executionis civilis subjectum in specie eos continet, qui vel reali, vel personali actione victi sunt: hæc enim summa actionum divisio est, §. 1. *Inst. de action.* Hujusque generis non tantùm illi sunt, quibuscum obligatio inita est, sed & qui in eorum locum succedunt, heredes, Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. def. 24. n. 1.* est enim hereditas nihil aliud, quàm successio in univèrsum jus (tàm passivum, quàm activum) quod defunctus habuit, *l. nihil est. 24. ff. de V. S. l. hereditas. 61. ff. de R. J.* Alia ratio est successoris singularis: adversus hunc executio fieri non potest, arg. *l. 4. C. de rer. permut. præscr. verb. Coler. de proc. exec. part. 2. c. 3. n. 432.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 24. n. 4.* Insigniuntur autem hi, contra quos executio nobis competit, pro causarum varietate, nominibus variis. Modò audiunt mutuarii, modò mutuantes, modò promissores, modò stipulatores, modò emptores, modò venditores, modò heredes, modò legatarii, modò nudi possessores. Imò infinitis aliis titulis venire eos posse constat. Nec refert, an quis pro se obligatus sit, an pro alio. Fidejussori enim æquè, ac principali debitori executionem nocere, ex *tit. Inst. ff. C. de fidejuss.* satis superque liquet: in specie *l. fin. C. de usur. rei jud.* At verò an absque citatione, & novo processu, in fidejussorem detur executio, controversum esse interpretibus, docet Monachus *pract. judic. part. 18. cap. 4. n. 8.* Bartolum tamen in *l. 1. ff. jud. solvi.* distinguentem inter fidejussorem ex contractu, & eum, qui promisit iudicatum solvi, plerosque interpretes componere. Verba Bartoli *ad dict. l. 1. n. 1. 2.* sic habent: *teneo hoc pro vero, quod in fidejussorem contractus non fit executio sine novo processu. Sed an in fidejussorem iudicii, de hoc sunt opiniones: & ideo hoc revoco in dubium. Et quæro,*

quero, an in fidejussorem judicatum solvi fiat executio? *Glossa*, dicit quod sic in *l. ult. de usur. rei jud.* Et hanc *Glossæ* sententiam & ratione, & legibus firmat idem Bartolus. *Add. Just. Mejer. Colleg. Argent. de re jud. tb 93. n. 5. Corvin. Digest. per aphorism. explic. tit. de re jud. Myns. 4. ob. 96. Afin. de Execut. c. 2. p. 558. ampl. 22.* Caterum quando Bartolus adferit fidejussorem, contractus sine novò processu non esse excutiendum, de eo fidejussore illum loqui, qui beneficiis omnibus non renunciaverit, putat Monachus loco cit.

Contra illi, qui neque pro sese, neque pro aliis obligati sunt, neque ullà alià de causà tenentur, executione coerceri minime geutum possunt. Quo fundamento jacto, non est quod multum laboremus cum Doctoribus in solvenda quæstione: An Procuratores, Tutores, Syndici quà tales, alieno nomine agentes, & in judicio victi, executionis actum incurrant? Facile enim respondetur, cessare contra hos executionem: quia neque pro se, neque pro aliis obligati, neque ullà alià de causà tenentur, arg. *l. jape 63. ff. de re jud.* & *Carpzov. jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 14 n. 5. non valet*, inquit, *executio facta in bonis ejus, cujus nomine non fuit contractum.* Caterum quod Procurator, *l. 1. C. de sent. & interloc. omn. jud.* Tutor, arg. *l. si non subscripsisti. 15. C. de administr. tut. vel cur.* V. *Carpzov. Resp. lib. 4. t. 1. resp. 7. n. 1.* vel Syndicus executori cedere cogantur, istud verò longè diversa svadet ratio. His enim legibus, nullo respectu habito Tutoris, Procuratoris, Syndici, sola proprio nomine obligati persona ponderatur. Contra tertium item possessorem (modò ne post citationem, vel lite pendente, rem acceperit, *l. ult. C. de litig.* quia tùm in fraudem creditorum facta præsumitur alienatio, quam Pauliana actio irritam facit, *S. item. si quis. 6. Inst. de action. l. ait Prætor. 10. ff. que in fraud. cred.*) non datur executio, *l. 2. C. quib. res jud. non nocet.* Contra tertium etiam in instrumento, paratam habente executionem, non nominatum denegari executionem, cum *Matth. Coler. de proc. execut. part. 2. cap. 3 n. 253.* & aliis multis *Jctis*, quorum pars à Colero quoque laudata, statuit *Carpzov. Resp. lib. 2. r. 10. resp. 109. n. 19. quando privilegium*, inquit, *executionis conceditur instrumento, istud non*

Per Argon.

non aliter indultum intelligitur, quàm si producat^{ur} adversus eos, eorumque heredes, quibuscum confectum est. Aliter rem habere in filio litigante cum consensu Patris: nam contra hunc latae in filium sententiæ executionem, peculiotenus tamen intentari jure merito posse, censet Monach. *pract. jud. part. 18. cap. 4. n. 12.* De cætero inter eos, contra quos executio nihil agit, pupillos indefensos refero cum Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 13. n. 3.* ubi restituenda esse bona pupillis, in quæ facta talis executio est, contra Anton. Fabrum *Cod. lib. 8. tit. 17. d. 31.* autumat. Omnium maximè huc pertinent, qui gaudent beneficio competentia, quos nominare hic supersedeo, quia passim obvii sunt. Vid. inprimis Schneidvv. *ad §. sunt præterea. Inst. de action. Coler. de proc. exec. part. 2. cap. 3. n. 112. seqq.* Monach. *pract. jud. part. 18. cap. 4. n. 13. seqq.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 15. seqq.* Hoc moneo, sæpè omitti hic Ecclesiæ mentionem, & Rerumpublicarum. Nam & Ecclesiam, Monasteria item, & Hospitalia beneficio hoc frui, ita, ut relinquatur illis, quò cultus divinus propagari, Ministri Ecclesiæ, egeni, & ægroti ali possint, docet Mevius *discuss. levam. inop. debitor. cap. 4. sect. 7. n. 34.* Idque civitati etiam, reipublicæ, & universitati competere, cum Manzio *in parroch. debit. decad. 3. qv. 4. n. 139. 140.* statuit idem Mevius *d. sect. 7. n. 37.* Nam, ait, ut, qui solvendo non sunt, vitâ tamen non luunt miseriam, sic nec universitates, quarum in dissipatione mors est, ad eam per debitorum molem adtingenda. Ante omnia verò circa hanc materiam, de competentia privilegio, notanda puto, quæ sequuntur.

I. Privilegiatus, utens privilegio deductionis non liberatur; sed cautio ab eo exponenda, quod, si ad meliorem fortunam pervenerit, etiam quod minus persolvit, hoc restituere procurret, fac. *l. un. §. cum autem. 7. C. de rei uxor. act.* sicuti bonis cedens, nisi solidum creditor receperit, non est liberatus, *l. si debitoris. 7. ff. de cess. bonor. l. 1. C. qui bon. ced. poss.* Vid. Bachov. *in §. sunt præterea. Inst. de action. & Schneidvv. ad eundem §. n. 11.* eleganter distinguit hac in re, inquiring exceptionem hanc ne quis teneatur, nisi in quantum facere potest, respectu solutionis, & exactionis esse dilatoriam, & temporalem: respectu processus esse peremptoriam.

II. Privi-

II. Privilegiato non competit beneficium deductionis, si creditor petens executionem casu, quò solidum non consequetur, ipsemet laboraturus esset inopià, Coler. *de proc. exec. part. 2. cap. 3. n. 120.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 15. n. ult.*

III. Si debitor privilegiatus, (sive Artifex ille sit, sive Miles, sive Doctor) ita profecerit in arte suâ, ut ex opere artis exhiberi commodè possit, cessat competentia beneficium, post Angelum *in §. item si de dote. Inst. de action. n. 3.* Matth. Coler. *d. cap. 3. n. 125.* idque rationi non repugnat: nam sublatâ beneficii causâ, quidni removeatur etiam ipsum beneficium? Ex quâ ratione fluunt quoque *l. Geometra 22. §. 1. l. 6. §. 13. ff. de excusat. V. Matth. Stephani Dialect. jur. lib. 2. L. 18. n. 9.*

IV. Competentia beneficium personam privilegiatam, non egreditur: ideoque post obitum debitoris, in id, quod ex beneficio relictum est, urgetur executio à creditore; nec succurritur heredibus defuncti per hoc privilegium, *l. maritum 12. §. seq. ff. solut. matrim.* Sed ad viventis debitoris liberos, & familiam beneficium pertinere, (si liberi se ipsos exhibere non possunt) cum Carpzov. *jurispr. for. part. 1. c. 32. def. 17.* adfirmare non erubesco, utut ab hac opinione abeat Matth. Coler. *de process. exec. part. 2. cap. 3. n. 119.* eoque nomine carpat Wesenbec. *part. 1. conf. 50. n. 22.* itidem nobiscum facientem.

V. Personæ privilegiatæ, etiam Nobiles, & Illustres, jacturam privilegii faciunt, si culpâ suâ, & fraude facultatibus labuntur, *fac. l. un. §. cum autem. 7. C. de rei uxor. act.* Carpzov. *jurispr. for. part. 2. const. 22. d. 18. n. 10. seqq.* quem sequitur Mevius *discuss. levam. inop. debit. cap. 5. n. 108.* Ratio est, quia privilegia deceptis non decipientibus prosunt, *l. 2. §. 3. ff. ad SCrum Vellej. l. 110. §. fin. ff. de R. J.* Quid igitur, si debitor partim culpâ suâ, partim casu ad inopiam pervenerit, ita ut casum culpa non præcesserit, an & hic privilegio cadit? Nego eum amittere exceptionem competentia, præeunte Mevio *loc. cit. n. 116. §. seqq.* & aliis ibi laudatis JCTis.

VI. Debitorum huic privilegio suo renunciare non possunt per pactum, *l. alia. 14. §. 1. ff. solut. matrim.* Coler. *de process. exec. part. 2. cap. 3. n. 121.* At hæc ad eas tantummodò attinent personas

privilegiatas, quæ sibi sanguine & adfinitate conjunctæ, & quæ reverentiam quandam, quæ parentes inter & liberos intercedere solet, sibi invicem debent. & ita *dist. l. 14. §. 1.* exponit Carpov *jurispr. for. part. 1. c. 32. d. 19. n. ult.* & ipse Colerus *d. cap. 3. n. 123.* videtur ejus esse sententiæ, quando inquit: *circa alias personas, quæ sanguinis, & reverentia ratione non sunt conjunctæ, puta in socio, donatore, & similibus contrarium tenet Decius: nec improbat hanc Decii opinionem.* Planè contrarium hac in re statuit *Speculat. lib. 2. partic. 2. de renunciat. & conclus. n. 28.* absolute adfirmans, quod huic competentia beneficio renunciari possit; Sed ad *l. un. §. cum autem. 7. C. de rei uxor. action.* quâ niti videtur Durandus, respondet *Bacchov. ad §. item si de dote 37. n. 1. Inst. de action.*

VII. Inter Doctores, ratione hujus quidem beneficii competentia, non solum referuntur, qui promoti, & recepti publice in Academiis, & in matriculam facultatis alicujus inscripti sunt; sed & illi, quibus Doctoratus gradus rescripto, & bullâ delatus est. Nec adduci possum, ut contrariæ faveam sententiæ, quæ cum Guid. Papâ *decis. quest. 68. n. 3. & qv. 388.* Matth. Colero *de proc. exec. part. 2. cap. 3. n. 129.* & aliis placet. Nam rationes, quibus satis sese munitos esse putant, tantum non omnes petunt id, quod est in principio. *Ad Doctorem*, inquirunt, *creandum requiritur, 1. ut legitime examinetur, & approbetur. 2. ut promotores sub juramento suo deponant, eum sufficientem esse. 3. ut croceus pileus, in signum splendoris, imponatur ejus capiti. 4. ut ei tradatur cathedra pro investitura possessionis. 5. ut liber tanquam materia Doctorandi, (liceat cum illis ita loqui) in qua se exerceat, aperiatur.* quæ cum in bullatis deficient, non esse eos veros Doctores, credunt. Enimverò respondeo: si Imperator, (qui dignitatum omnium fons est, & auctor, Georg. Mund. à Rodach *de Comit. Palatin. Cesar. cap. 1. n. 1. seq.* Rein-king *de reg. secul. S. I. R. lib. 1. class. 4. cap. 16. n. 2. seqq.*) iis, queis honores conferendi exercitium committit, certas solennitates, quas sequantur, præscribat, utique aliis eas (quippè ad substantiam rei non pertinentes) remitti ab eodem posse: ita, ut hæc res à merâ Imperatoris voluntate pendeat. Quis ergo bullatis Doctoribus simul ut aliis non tribuet privilegium deductionis? tanè

Sanè eos, qui intra privatos parietes honores capiunt, non minimam ruditatis suspicionem præbere, neque ego negare ausim. Inde tamen non sequitur, quod privilegiorum incapaces sunt; in primis illorum, quæ ab Academiarum detrimento longè absunt. Nisi fortè quot unâ manu largitur Imperator, alterâ ipsum recipere velle, absurdè quis crediderit; nescius, quàm id Principis liberalitate indignum sit, arg. *l. un. C. si liberal. imper. soc. sine hered. dec. lib. 10.* Et ne putes, me, ab aliorum consensu destitui, adeas velim Georg. Mundium à Rodach *de Comit. Palatin. Cæsar. cap. 3. n. 233.* qui, ab Imperatore immediatè creatos Doctores aliis, etiam in Academiis promotis, præferri adserit cum Decio *in l. cum quid. n. 11. ff. si cert. pet. & Peregrin. conf. 84. n. 7. vol. 1.* quamvis ego id non temerè dixerim, nisi Imperator præferri eos debere in specie voluerit. Interim idem Mundius *dict. l. n. 228.* à Comitibus Palatinis creatos, *ex paritate potestatis, & auctoritatis Cæsareæ,* æquè ac si à Cæsaribus ipsis aut Academiis promoti essent, omnibus & singulis doctorum privilegiis, & dignitatibus gaudere autumat. Accedit Matth. Stephani *lib. 2. de juris dict. part. 1. cap. 6. memb. 1. n. 74. seqq. Arum disc. ad Aur. Bull. 1. thes. 5. & alii Jcti clarissimi.* In primis Limnæus *de jure publ. lib. 8. cap. 8. n. 14.* duo perpendi cupit, quibus tota terminetur controversia. *Primum,* inquit, *potestatem Imperatoris, alterum ejus concernit voluntatem.* Id quod cum iis, quæ modò diximus convenit.

Subjectum executionis criminalis (α) iis absolvitur per *Crim. ex-*
 sonis, quarum bona, absque infamiâ, in poenam solvuntur *fisco, sec. subje-*
 (β) iis, quarum corpus solum adfligitur, (γ) iis, quarum *factum.*
 mæ detrahitur, (δ) iis, quarum & corpori, & famæ poena im-
 minet, (ϵ) iis, quarum corpus, fama, & bona simul adficiuntur.

Primi generis ii sunt, (loquor de jure Justiniano) quo-
 rum bona *fisco* solvuntur, absque infamiâ. Exemplo sunt, qui
 injuriarum actione criminaliter conventi vincuntur, *S. 8. § 10.*
Inst. de injur. l. lxx Cornelia 5. ff. de injur. Carpzov. juristr. for. p.
4. const. 42. d. 1. n. 3. Sed cum reservatione honoris. Alioqui da-
 mnati injuriarum utique infames sunt, *S. ex quibus. 2. Inst. de*
pen. temer. lit. 1. 1. ff. de his qui not. infam. quamvis etiam, cum

per procuratorem causæ aguntur, infamiâ non laborent, qui injuriarum damnantur per *l. furti. 6. §. si quis alieno. fin. ff. de his qui not. infam.* Borcholt *ad tit. Inst. de pana tem. litig. n. 5.* Haut incommodè quaritur hîc, ane heres ejus, cui pœna pecuniaria ex actione criminali imposita est, onerari executione debeat? Resp. Si post sententiam definitivam, rei judicata viribus firmatam, decedat reus, non denegandam in heredes executionem, sin minùs, pœnam cum delicti auctore extingui: secutus communem Doctorum sententiam. Carpzov. *Resp. lib. 3. tit. 4. resp. 38. n. 18. seqq.*

Secundi generis sunt, quorum corpus affligitur solum. E. g. Rei carceris nullam præferentis infamiam: quia pœna carceris, uti & relegationis, per se non infamat, Speckh *c. 1. q. 15.*

Tertii generis, quorum famæ detrahitur, exempla videbis *l. 1. ff. de his qui not. infam.* ubi notandum, quod bona fama, modò opponatur infamiæ juris, modò infamiæ facti, modò levis notæ maculæ, *l. 27. C. de inoff. testam.*

Quarti generis sunt illi, qui virgis cædi merent, vel capitis rei sunt, (quorum tamen bona post mortem non publicantur) vel urbe pellendi cum infamiâ, & multi alii.

Quinti generis sunt Majestatis rei, quippè qui non solum vitam amittunt, & famam, sed & bona omnia, *l. quisquis. 5. C. ad L. Jul. Maj.* cum grano salis tamen id capias velim: quia ex confiscatione bonorum mariti deducitur dos & omne æs alienum, Anton. Fab. *Cod. lib. 9. tit. 6. d. 3.* Carpzov. *jurispr. for. part. 4. c. 1. d. 16.* Bona enim intelliguntur cujusque, quæ deducto ære alieno superflunt, *l. subsignatum. 39. §. bona. ff. d. V. S.* Hodie, inquam, tantum Majestatis rei hujus generis sunt *N. 134. cap. 13. fin.* Olim etiam peculatus *l. 20. ff. de. accus. & inscr. & de hoc veteri jure sermonem est puto* Carpzov. *Resp. lib. 3. tit. 4. resp. 38.* quando huc etiam hæreseos, & repetundarum crimen refert, legibus in id citatis. Idq; eò magis, quoniam in suâ, *jurispr. for. part. 3. cons. 20. d. 23. n. 1.* expresse dicit, in nullo alio, quam læsæ Majestatis crimine hodie confiscationem bonorum sibi locum vindicare: & in *pract. crim. part. 3 q. 135. n. 27.* fateor equidem, ait, hanc rem adeò expeditam non esse; at tamen exactius
mibi

mibi eam insufficienti, assertio Dan. Moller. verissima videtur, præter delictum sc. Læse Majestatis, quò etiam perduellionem, cui criminis læse Majestatis speciem, comprehendo, nullum hodiè dari casum, ubi in imperio Rom. Germ. confiscatio, quæ propriè talis est (ab hac enim casus bonorum vacantium excluditur) locum habeat. Quod ut statuam, movent me verba generalia Auth. bona damnatorum. C. de bon. proscr. & damnat. Sc. Hæc de subjecto, Nunc ad objectum.

Th. VII.

OBJECTUM.

Objectum executionis in genere continet bona condemnata, quibus per sententiam victori satisfacere debitor jussus est, *Civilis executionis* arg. l. 1. C. quando ex fact. rut. Vocantur bona hæc: l. 15. ff. de re *obj.* jud. pignora: intellige judicialia. Cumque in specie tam im- *per se or.* mobilia, quàm mobilia, tam jura, quàm corpora, bonorum veniant nomine, l. 21. 49. ff. de V. S. hæc omnia quoque executione peti possunt, d. l. 15. ff. de re jud. Sed cave credas, bona hïc eo tantùm sensu accipienda esse, quo omnibus oneribus libera sunt, quemadmodum ea l. subsignatum 39. §. 1. & l. propriè bona. 83. ff. de V. S. definit. Licet enim victor causæ in eam bonorum portionem, quæ oneribus subest, immittendus non sit (cum ita nulli usui foret executione) attamen habet, quod agat executor in iis bonorum particulis, quæ ab oneribus immunes sunt, d. l. 15. §. 5. ff. de re jud. Quod si universitas aliqua, vel civitas excutienda veniat, id, quod commune est, capiatur, l. 1. §. 2. l. 8. ff. quod cujusc. univers. nom. si nihil commune est, singuli conferre coguntur, ut ex collectâ pecuniâ satisfaciat creditoribus: ne cogatur partem petere à singulis, qui non singulorum, sed universitatis est creditor. l. 7. §. 1. eod. V. Colleg. Argent. de re jud. th. 94. Diximus suprâ, contra Patrem lætæ in filium sententiæ executionem dari, nimirum peculiorenus, si quidem litigaverit filius cum consensu Patris, secundum Monach. præct. judic. part. 18. cap. 4. n. 12. at verò id procul dubio de peculio profectio intelligendum est: nam in reliquis filiifamilias plenum habent dominium, ex-

B 3

cepto

cepto adventitio, in quò debetur ususfructus Parenti, *l. 1. §. ult. l. 2. ad SC. Maced. l. 6. pr. C. de bon. qua. lib. §. 1. Inst. per quas pers. cuiq; adquir.* ideoque non erit æquitati conveniens, ut ratione horum (puta castrensis, quasi castrensis, & adventitii peculii) patri, molestus sit exsecutor: sed filius ipse excutiendus, modò ne exsecutio, quæ sit in adventitiis bonis, patri, ratione ususfructus, præjudicium pariat. Vid. omninò Schneidvv *ad §. actiones. autem. n. 14. 20. Inst. de action.* quod si Pater castrensis, & quasi castrensis bona filii possideat, eum prius conveniendum de iis esse puto, ut ne frustra introducta videatur actio de peculio. De cætero non depositæ, non pupillari pecuniæ in arcam repositæ, ad prædiorum comparationem, parcendum est, *d. l. 15. §. ult. ff. de re jud.*

Per ⁷ capon.

Non tamen desunt bona, quæ jure subtrahuntur exsecutioni. Et in his quædam eximuntur ob bonum publicum, quædam ob bonum privatum, quædam ob præjudicium tertii.

Ob bonum publicum: quorum conservatio immediatè, & per se ad commodum reipublicæ pertinet. Suntq;

I. Bona Ecclesiastica, & Clericorum: ita, ut de fructibus eorum tantùm fiat satis creditoribus, *c. pervenit. extr. de fidejuss. Monach. pract. jud. p. 18. c. 5. n. 7.*

II. Arma, & stipendia militum & equi, quibus pro defensione Reip. utuntur, *l. 4. C. de exec. rei jud. Coler. de process. exee. part. 2. cap. 3. n. 126.* ita, ut ne in subsidium quidem capi possint, quia publica privatis præferenda, Cujac. *par. titl. C. dict. tit.* quamvis contrarium credat Mejer. *Colleg. Argent. de ne jud. th. 95. n. 2.* planè quando præter ea, quæ ad defensionem Reip. necessaria sunt arma, alia possidet miles, jure exigi arma, concedo: quò tendere videtur limitatio, quam hac in re adhibet Coler. *de process. execut. part. 2. cap. 3. n. 140.*

III. Instrumenta rustica, qualia sunt aratra, equi, vel boves aratorii, & reliqua ad culturam agri necessaria, *l. 7. §. C. quæ res pign. oblig. poss.* ita, ut in subsidium capi possint. Rationem dubitandi, quin in subsidium capi possint, nullam video. Nam si in subsidium demùm venit ad instrumenta rustica (quemadmodum ex th. seq. constabit) sequitur, nulla alia bona super-

superesse agricolæ ; & hinc neque agrum , cui inserviant instrumenta : jam si nulli usui sunt , quâ quæso ratione adfirmare poterō , per exactionem imminui bonum publicum , vel , uti verba legis habent , retardari tributorum illationem ? imò ex ipsis *d. l. 7. C. quæ rei pign. obl. poss. verbis : de possessionibus non abstrahantur* , tantum non contrarium colligitur. Siquidem non possum dicere , abstrahi instrumenta à possessionibus , quæ jam separata à negotiis rusticis , non sunt amplius rustica , vel in rusticæ potestate. Non moveor igitur à Menoch. *de arbitr. jud. cas. 378.* Mejer. *Colleg. Argent. de re jud. lib. 95.* & aliis à Mejero laudatis Jctis , qui contrariæ inhærentes opinioni , bonum publicum toties ingeminant : cujus tamen rei , si in subsidium capiantur instrumenta rustica , nullum periculum est. Facit nobiscum Anton. Fab. *Cod. lib. 8. tit. 6 d. 16. n. 2. Quin possint* , ait , *in subsidium obligari , & capi , non ambigitur* , arg. *l. 2. quand. fisc. vel priv. Dion. Gothofr. cum Accurs. ad d. l. 7. C. quæ res pign. obl. poss. Choppino 1. de privileg. rustic. 7. n. ult. Colerus de proc. execut. part. 2. cap. 3. n. 180. seq. Carpzov. jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 10. n. ult.*

IV. Res , quas secum ferunt Legati , dum funguntur Legatione publica : remittuntur enim creditores ad locum domicilii Legatorum , etiam si hi in locis peregrinis , quod missi sunt , contraxerint , sed antè legationem tamen , *l. 2. §. 3. 4. l. si quis. 8. ff. de judic.* nam si tempore legationis contrahant , vel delinquant , utique tenentur , *d. l. 2. §. 4. vers. dummodo ante. & l. non aliàs 24. ff. de judic.* V. Coler. *de proc. execut. part. 2. cap. 3. n. 183. seqq.* Berlich. *part. 1. conclus. 53. n. 8.* Monachus *pract. judic. part. 18. cap. 5. n. 11. 12.* Sic res quoque quas secum portant illi , qui testimonii causâ evocati sunt , vel judicandi ergo , vel justificandæ appellationis gratiâ arcessiti , ab executione tutæ sunt : dummodò in loco peregrino ubi exiguntur , non (sive antea , sive in peregrinatione ipsâ) celebratus sit contractus , *d. l. §. 3. & 4. ff. de judic.* Coler. *dict. cap. 3. n. 189.*

Ob bonum privatum : quorum conservatio primariò ad privatorum commodum spectat. Licet secundariò etiam in Reip. emolumentum vergat , Suntque

I. Vestis debitoris quotidiana , & ad velandam nuditatem necessaria-

necessaria, l. 6. in fin. pr. C. de his qui ad Eccl. Vid. Coll. Argent. de re jud. tb. 95. addit.

II. Doctorum, & Studioforum libri, & stipendia, arg. l. stipendia. 4. C. de exec. rei jud. l. commodis. 40. ff. de re jud. l. spem eorum. 5. que res pign. obl. post. hac lege, si alia bona adsint, in quibus executio fieri possit, & Doctores, & Studiosi libris suis & stipendiis rectè utantur: sin minus, ab executione non erunt aliena stipendia & libri studentium, Coler. de proc. exec. part. 2. cap. 3. n. 138. seqq.

III. Bona dotalia, l. ob maritorum. 2. C. ne uxor pro marito. idque sive maritus conveniatur de dote, sive uxor, constante matrimonio, ita, ut ne in usum fructum quidem executio queat fieri, quia maritus ex fructu dotis, conjugem liberos, & familiam alere tenetur, l. quod in uxor. 13. C. de neg. gestis. l. pro oneribus. 20. C. de jure dotium. Schneidvv. ad §. item si quis in fraud. n. 33 Inst. de action. Just. Mejer. Colleg. Argent. de re jud. tb. 95.

Ob præjudicium tertii eximuntur.

I. Bona feudalia, ita, ut in feudum ipsum non concedatur executio, Rosenthal synops. jur. feud. c. 9. conclus. 16. num. 3. Schroter. arbor. feud. disp. ult. tb. 21. Coler. de process. exec. part. 2. cap. 3. num. 272. ratio est, ne quid in præjudicium Domini agatur, fac. Struvius Syntagm. jur. feud. cap. 14. aph. 31. num. 2. magna enim inter homines differentia est, circa industriam, & servitia, arg. l. inter artifices. 31. ff. de solut. §. 2. Inst. de societ. Rosenthal. d. concl. 16. num. 5. Attamen in fructus fieri potest executio, illi enim allodialium numero sunt, Coler. d. part. 2. cap. 3. num. 276. Rosenthal. dict. concl. 16. num. 7 & in subsidium quidem, si vasallus nulla alia bona habet: ita, ut creditor in bona feudalia immixtus percipiat fructus, donec vasallus vivit, aut feudum non redit ad Dominum, Schroter. arb. feud. d. disp. ult. tb. 21. Schrad. §. feud. 2. in fin. Quo casu existente, vasallus debitor non minus Domino suo servitia præstare debet, Struv. d. aph. 31. num. 3. Schoter Licit. Si tamen inopia laboret vasallus, (id quod plerumque eveniet) ejus creditor ex fructibus servitia debet, Carpzov. jurispr. for. part. 2. const. 25. d. 5. Quod si feudum cum consensu eorum, quorum interest, oppignoratam sit, vel si Dominus in execu-

secu-

secutionem consentiat, etiam in ipsum feudum executio admittitur, *Monach. pract. judic. part. 18. cap. 5. num. 8. fn. > truv. syntagm. jur. feud. aph. 32.* qui simul docet, executionem in ipsum feudum fieri posse, si Dominus feudi sit iudex ordinarius, & in sententiâ non restringat executionem ad fructus feudales; consentit *Carpzov. jurispr. for. part. 1. const. 32. def. 25.* & alii. Sed & iis casibus, quibus feudum sine consensu Domini in extraneum alienari potest, (puta si merè hereditarium est, vel ex consuetudine aut pacto alienabile) non tantùm in fructus, sed ipsum jus feudale, utile scilicet Dominium, executio, pro ære alieno vasalli fieri potest, *Rosenthal. synopsis jur. feud. c. 9. concl. 16. num. 14.*

II. Hereditas jacens. De hac ita *Coler. de proc. exsec. part. 2. cap. 3. num. 373.* *Hereditas jacens privilegiata est, ut in illam neque ex vi iudicati, neque ex vi pacti cum defuncto celebrati, neque ex vi statuti manus injectio, vel parata executio locum habeat.* Ratio est, ne quid in præjudicium futuri heredis eveniat. cum & nulla sit persona quæ eo nomine possit interpellari, arg. *l. 24. §. 1. sol. mat. junctâ l. 1. pr. de R. D.* At quomodo tribus temporibus secundum jus civile hereditas jacens dicatur, vide apud eundem *d. cap. 3. num. 378. seqq.*

III. Res litigiosa, *Carpzov. jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 22.* Ratio hæc est, quia res litigiosa alienari non potest: rationis ratio, ne quid fiat in præjudicium futuri Domini, vel possessoris.

Executionis criminalis objectum sunt: I. Bona, quæ fisco per sententiam assignantur. Non tamen ea semper omnia (cei per quandam publicationem) petuntur executione; quemadmodùm in læsæ Majestatis crimine fieri consuevit, *l. quisquis. §. 1. C. ad L. Jul. Majest.* uti modò perspeximus: sed ut plurimum eorum pars tantùm. II. Fama hominis. III. Corpus humanum in se consideratum. Idque modò totum, modo pars: veluti ex personali objecto liquet. Quod si ægrotum corpus sit, non quidem tollitur, sed differtur pœna corporis afflictiva, usque dum convaluerit: excipitur capitis pœna, quæ ob morbum nullam moram patitur, quin potius acceleratur, ne per mortem rei executio sententiæ planè irrita fiat, *Carpzov. pract. crim. part. 3. qu. 137. n. 31. seqq.*

*Crimin. ex-
sec. obje-
ctum.*

F O R M A.

Ordinem, seu actum executionis civilis ipsum, distinctè factis ostendit *l. 15. ff. de re jud.* Prius pignora capi jubet, deinde ea distrahi, vel in creditum retineri. Processus hic est. Capiendæ res I. mobiles, & in his (α.) parata pecunia, Coler. *de process. execut. part. 3. cap. 9. num. 21.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 10. num. 4.* ne unum pro alio creditor invitus accipere cogatur, *l. 2. §. 2. fin. ff. de reb. cred.* Non exstante pecuniâ, ordo tangit eas res mobiles, quæ commodius distrahi possunt, in quibus (β) mediocriter pretiosa, (γ) vasa aurea & argentea, aliaque supellex pretiosa occurrit, (δ) lecti, vestes (puta non absolute necessaria, nam necessaria vestimenta omninò libera sunt ab executione, quatenus thesi proximâ id probatum dedimus) instrumenta, frumentum, & animalia, Carpzov. *diēt. def. 10. num. 3.* Eximenda tamen omninò ab hac classe primâ, 1. animalia colendo agro inservientia, 2. frumentum eidem usui destinatum, & vulgo Saatforn adpellatum, 3. instrumenta tam rustica, quàm Domestica ad usum quotidianum necessaria. Hæc enim ultimo omnium, & in subsidium demùm exigenda esse testatur Coler. *de process. execut. part. 2. cap. 3. num. 180. seq.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 10. num. ult.* & dixi hac de re thesi proximâ præced. II. Immobiles. Sed & in has ipsas non sine boni viri iudicio, & absque ordine, quem æquitas desiderat, involandum esse executoribus, tradit Carpzov. *d. const. 32. def. 11.* III. Nomina, §. 2. & *d. l. à divo Pio. 15. ff. de re jud. l. 5. C. de execut. rei jud.* vocantur hæc etiam *jura d. l. 15. §. 2.* hic *activa* intelligi, nemo faciliè negabit. Cæterùm non servatur semper ordo hic. Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 12.* Audiendus, inquit, debitor est, si executionem potius in *nomina certa & liquida*, quàm bona immobilia fieri velit. Et *def. seq. num. 1.* cum Colero *de process. execut. part. 3. cap. 9. num. 28.* speciale, ait, hoc est in pupillis & minoribus, ut, si contra eos executio intentetur, priùs nomina, jura, & actiones, quàm bona immobilia pignori capiantur, *l. magis §. non passim. de reb. eor. qui sub tut.* At quæris, quò modò petendum no-

men

men fit? Ad l. 15 §. 10. ff. de re jud. & omnis tibi tantum non adime-
tur dubitandi causa. Dion. Gothofr. ad h. §. ita concludit: *possum*
igitur (singit iudicem) *vel exigere debitum, vel vendere, vel ipsis*
creditoribus addicere. Sed hæc ita habent, si debitoris debitor
confitetur debitum, aut legitimis exceptionibus destituitur. Si
negat, & iustis exceptionibus nititur, non tenetur quidquam sol-
vere ante causæ cognitionem. Hoc casu posito; si creditori cre-
ditoris nomen oppignorum est, datur ipsi utilis actio contra
debitorem debitoris, l. 4. C. quæ res pignor. oblig. quod si credito-
ris creditori non sit oppignorum nomen, proprio debitori tan-
tùm actio competit, arg. l. à divo Pio. 15 §. si rerum. fin. ff. de re jud.
Interim arrestum decernitur, & debitoris debitori omni solutione
interdicitur, donec creditoris creditori planè satisfactum, Mevius
tract. posthumo ad const. Brem. von Wücherlichen contracten, part.
2. cap. 7. §. ult. Interim circa exactionem nominum notandum
quoque est, fiscum etiam ante tempus, seu ante, quàm dies cedit,
exigere in opis sui debitoris debitorem posse, l. 1. C. de cond. ex lege.
Dion. Gothofr. hic. Quid igitur, si ordine hoc (quem inverti
quoque à creditoribus, quibus plura simul bona oppignorata sunt
aliquò modò posse, ex l. 8. ff. de distr. pign. perhibet Carpov. *ju-*
ris pr. for. part. 1. const. 32. d. 8. Hartm. Pistor. *lib. 3. quæst. 12. num. 7.*
eumque subjectum esse præcipue consuetudini loci, & statutis,
tradit cum aliis Monach. *pract. jud. part. 18. cap. 4. num. 5.*) capta
sit res? Vel victori eam tradi, vel adservari ab officialibus, vel
apud sequestrem deponi, docet Iust. Meier. *colleg. Argent. de re*
jud. tb. 96. fin. Quorum unò factò (si non est parata pecunia,
vel ejusmodi res, quæ distractione non indiget) potest creditor,
si vult, bona in solutum accipere, vel tamdiu frui pignore, do-
nec ipsi satisfactum est, arg. l. ult. §. 1. h. v. observari, de quibus inter
creditorum & debitorem conventum est. C. de jure dom. impetr.
cum contra. 6. extr. de pignor. Carpov. *juris pr. for. part. 1. const.*
32. d. 33. qui expressè adferit, non deveniendum esse ad subhastation-
nem, si creditor malit in solutum sibi dari bona executione ex-
torta, vel si ex eorumdem usufructu satisfactionem quærat. Sed
hæc ita intelligenda sunt, ut ne creditor compellatur ad accipien-
dam hanc conditionem, si nolit, l. incivile 4. C. de bon. auct. jud.

poss. quem textum in hac materia notabilem vocat Coler. *de proc. execut. part. 3. cap. 9. numer. 71.* quod si secus haberet, contrariae essent *l. 15. §. 3. ff. de re jud. l. 3. C. de exsec. rei jud. l. fin. C. si in caus. jud. pign. capt. sit.* quæ leges cum conditione tantum admittunt additionem, nimirum si pignora, quæ capta sunt, emptorẽ non inveniant. Et quemadmodum creditoribus in vitis in solutum obtrudi nequit res oppignorata (de jure Justiniano: aliud sancitum videtur per Imp. Reces. *d. A. 1654. §. 50* vel nun die capitalia *172. ibi:* der creditor solche anzuehmen schuldig seyn) ita nec debitoribus imponi debet, ut sine distractione relinquunt rem creditoribus, Mevius *part. 1. decis. 20. num. 1.* Ergo mens Carpzovii *dict. def. 33.* & aliorum hæc est: si per amicabilem compositionem evitari possit subhastatio, esse omninò tentandam judici. Quæ conventio, si ineatur ab utrâque parte, adeò firma est, ut per eam non modò subhastatio, uti jamjam cognovimus, impediatur, sed debitori quoque reluendi pignoris facultas denegetur. Carpzov. *jurispr. for. part. I. Const. 32. def. 60.* Cæterum si creditori cum debitore non convenit de pignore in solutum accipiendo, venit ad hastam. Ubi, reliquo sermone ut præmuniam, tenendum puto, res mobiles non minus ac immobiles subhastari, *l. 15. §. 2. ff. de re jud. Berlich part. I. Concl. 56. n. 62.* nec omninò dissentit Colerus *de Process. execut. part. 3. c. 9. n. 69.* (etsi Berlichius *dict. concl. 56. n. 62. fin.* dissentire eum velit) quippe hoc tantum innuens, regulariter non nisi in soli rebus obtinere subhastationem, adeoque non negans, in mobilibus subhastationi esse locum. Sed excipiuntur tamen illæ res mobiles, vel se moventes, de quarum pretio tantum non æquè ac de pecuniæ signatæ æstimatione constat; quia singulis fermè diebus publice venum exponuntur: quales sunt oves, frumentum, lardum, butyrum, casei, & similes res mobiles esculentis, & poculentis inservientes. Has enim res, secundum communem valorem, statim tradi creditoribus jure Dominii, & frustra subhastationi subjeci, docet Coler. *de process. execut. part. 3. cap. 9. n. 44.* Baldus. *in l. 1. n. 5. C. Si propter publ. pensit.* hanc reddit rationem: quia pretium, inquit, earum rerum est adeò manifestum, ut non possit ibi intervenire collusio. Add. Damhouder. *de subhast. cap. 2. n. 7.* Berlich,

lich. *part. 1. concl. 56. n. 38.* His, & aliis, quæ Practici monere solent, probè ponderatis, permittit tandem iudex, ut distrahan- tur pignora. Sed ita, ut ne contempnantur, quæ hîc observari so- lent: ejus enim rei quanti intersit, vid. apud Anton. Fabr *Cod. lib. 8. tit. 16. def. 4.* Hinc notanda circa venditionem pignorum sunt:

I. Antecedentia. Nam (α) fieri debet venditio post duos menses, *l. debitoribus. 31. de re jud.* & numeran- dum hoc tempus à tempore, quo capta sunt pignora. Bart. hîc. Hartm. Pistoris *lib. 3. quest. 18. n. 15.* Non obstat nobis *l. ult. § fin. vero. 2. C. de jur. Dom. impetr.* ubi post biennium demum di- strahi pignora Imperator jubet: hanc enim legem de conventio- nali pignore duntaxat, non item de judiciali (de quo tamen no- bis sermo) loqui; quinimò etiam in conventionali aliter lo- cum non habere, quàm si quis propriâ auctoritate pignus conven- tionale vendat, vel Dominium ejus pratermisso juris ordine im- petrare velit, probat ex praxi quotidianâ, in primis provinciali Sa- xon. Hartm. Pistor. *diff. loc. C. n. 16. 17.* consentit Coler. *de proc. execut. part. 3. cap. 9. n. 99.* Menoch. *de arbitr. jud. cas. 6. n. 7.* imo hujus *l. ult. C. de jur. Domin. impetr.* tenorem vix servari ad- ferit Brunnem. in C. h. l. (β) Certis temporibus fieri debet procla- maticio pignorum vendibilium, Jodoc. Damhouder. *de subhast. cap. 3. n. 2.* Coler. *de process. exec. part. 3. cap. 9. n. 77. fin.* (γ) ante, quàm iudex ad subhastationem procedat, per peritos æstima- tores, aut patres familias exploret pretium rerum venalium, Dam- houder. *de subhast. cap. 3. n. 11.* Coler. *de proc. exec. part. 3. Cap. 9. n. 81.*

II. Concomitantia. Hîc requiritur (α) ut vendan- tur sub hastâ publicâ, *l. 3. C. de exec. rei jud. l. 1. 4. C. de fid. jur- haste fiscal. lib. 10.* de cujus quidem rei necessitudine legas quoq; Damhouder. *de subhast. cap. 1. n. 15.* & Berlich. *part. 1. concl. 56. n. 58.* (β) ut ne diebus Dominicis, & festis fiat subhastatio, *l. ult. §. 1. vers. præconis horrida vox filescat. C. de feriis.* Nisi fortè in pagis, & villis consuetudine aliud introductum sit, Damhouder. *diff. loc. n. 6. seq.* Berlich. *d. concl. 56. n. 71.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. def. 38. n. 3.* (γ) ut pecunia numerata interveniat: ne nimis longè res abeat, *l. à divo Pio. 15. §. sed si emptor. 7. ff. de*

re jud. Jodoc. Damhouder. *De Subhaft. cap. 5. n. 3.* (δ) ut tempus Subhaftationis, in rebus quidem privatorum, iudicis arbitrio relinquatur, quia legibus certum tempus non est definitum, Menoch. *de arbitr. jud. Cas. 129. n. 2.* Carpzov. *Jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 37. n. ult.* Coler. *de proc. exec. part. 3. cap. 9. n. 75.* in rebus Ecclesiæ verò, & fisci duret subhaftationis tempus viginti dies, *auth. hoc jus porrectum. §. quod si nolit. C. de S. S. Eccles.* Damhouder. *de Subhaft. cap. 5. n. 1.* Berlich, *part. 1. concl. 56. n. 67. seq.* Menoch. *de arbitr. jud. cas. 129. n. 3.* & Damhoud. *d. l. addunt his bona minoris.* (ε) ut, hoc Subhaftationis tempore durante, liceat reo luere pignus, pecuniam debitam obferendo creditori, Coler. *de proc. exec. part. 3. cap. 9. n. 64.*

III. Consequentia. Huc pertinet: (α) Ut adjudicentur bona licitatori majus pretium obferenti, attamen post lapsum demùm tempus Subhaftationi definitum, Carpzov. *Jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 39. 40.* Sed dantur etiam casus, quibus minus obferenti adjudicantur: puta, si minus obferens est persona honestior, & ad solutionem paratior illà, quæ obfert majus pretium; item si res Ecclesiæ subhaftantur minus, modò justum, pretium obferenti dantur, Damhouder. *de subhaft. cap. 5. n. 11. n. 22. & seqq.* Quod si plures æquale pretium promiserint, tùm prior tempore potior jure est, vid. Damhouder. *de subhaftat. d. cap. 5. n. 9.* quem sequitur Berlich. *part. 1. concl. 56. n. 76. seqq.* (β) ut, quod ex venditi pignoris pretio superest, reddatur debitori, *d. l. debitoribus 31. ff. de re jud.* (γ) ut, factà subhaftatione, si emptor nullus, vel non dignum pretium obferens existat, liceat ipse emptori emere ex officio, *l. 2. Cod. si in caus. jud. pign. capt. sit.* Carpzov. *Jurispr. for. part. 1. const. 32. def. 51.*

Et hæc potiora esse arbitror, quæ de subhaftatione notantur. Plura, si lubet, videas apud Damhouder. *de subhaft.* Anton. Fabr. *Cod. lib. 8. tit. 16. def. 3. seqq.* Berlich. *part. 1. concl. 56. num. 53. seqq.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. const. 32. def. 33. seqq.* Si igitur nemo emere velit, neque victor, neque alienus; iudex, ut emergere tandem aliquando possit, addicit pignora creditori, *l. ult. §. 2. C. de jur. dom. impetr. l. ult. C. si in caus. jud. pign. capt. sit.* Hinc Dion, Gothofredus ad hanc *l. ult. C. si in caus. jud. additionem Domini*

Domini, *subsidiū emptionis*, haut absurdè vocat. Hac tamen lege addicuntur bonâ creditori, ut ad id, quod minus est in pignore, omnis actio creditori integra sit: sicuti contra debitori omnia jura integra servantur, si valor pignoris debiti pretium excedit, *l. ult. §. 4. C. de jur. dom. impetr.* Sed cave credas, post subhastationem in additione pignorum planè excludi voluntatem creditoris. Nam non potest cogi creditor, ut res judicialiter taxatas, & subhastatas, nullò emptore repertò, in solutum accipiat: nisi ipse creditor taxationem eo sine petierit, Berlich. *part. 1. concl. 56. n. 93. seqq.* Carpzov. *Jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 61. 62.* Mevius *part. 1. decis. 21. n. 2.* & hanc liberam creditoris voluntatem ex *l. 15. §. 3. verb. maluerit. ff. de re jud. probat Colerus de proc. exec. part. 3. cap. 9. n. 96.* Dicis quis tandem litium finis futurus sit, si creditor compelli non debet à judice, ut in solutum capiat bona posteaquàm sine consensu ejus judicialiter taxata sunt, & in subhastatione emptorem non invenerunt? Datur remedium. Scilicet petat creditor, ut æstimentur denuò pignora. Sin minus, præcipiat judex tam debitori, quàm creditori, ut ipsi eligant idoneos æstimatores: cessantibus his, judex eligat minimum duos æstimatores, eosque ante, quàm ad taxationem admittantur, juramento obstringat, Berlich. *part. 1. concl. 56. n. 98. 99.* Sed remittitur sacramentum hoc æstimatoribus, si juramento generali ad munus æstimationis adstricti sunt: Sic enim denuò jurare non tenentur, Coler. *de proc. exec. part. 3. cap. 9. n. 115.* Berlich. *d. concl. 56. n. 102.* Carpzov. *Jurispr. for. part. 1. const. 32. d. 63. n. 6.* item jurare non tenentur æstimatores, qui ab ipsis litigatoribus constituuntur, quia ipforum fides à partibus approbatur, Coler. *d. cap. 9. n. 114.* Sed hæc quæ de liberâ creditoris post subhastationem voluntate diximus, videntur juri Saxonico propria esse: cum tamen Mevius ea ad jus commune referat, neq; ego à Practico dissentiam. Interim, quamdiu aliquid adjudicationi deest, integrum esse debitori rem luere, & qualemcunque oblationem sufficere, testatur Mevius *part. 1. decis. 22.* His in terris moris est, ut, factâ taxatione, pro modo debiti adjudicentur pignora creditori. Hæc de formâ executionis actionū personaliū: in realibus tantis difficultatibus non laboramus. *vid. tb. seq. hujus dissert.* En igitur summâ judicis in servando executionis ordine æquitatem lin-

cujus

ejus ea non incurrit oculos ? Scilicet hoc nititur fundamento : ne agrè nimis quod suum est obtineant creditores ; ne sine humanitatis memoriâ creditorum manibus exponantur debitores. Percurre , si lubet singula : & reperias , huc tendere , quasi ad centrum , omnia ; nihil aberrare. Sanè si vis quædam in cælum ducendi operibus inesset bonis , multò mihi meliori jure exclamare hîc liceret , quàm Dion. Gothofr. *ad l. 1. §. 3. ff. de per. & commod. rei vendit* : in vasa vinaria intento : *quem ordinem executionis , quoties apud me diligentius retracto , audenter jam dicam , inter JCrum , & virum bonum nihil interesse , certissimam denique ad cælum viam esse nostram jurisprofessionem , si ad æquum & bonum revocetur.*

Criminalis executionis formam , non minus ac civilis , omnium optimè nobis in conspectum dabit ipsùm factum , quo delinquentium audaciæ libidinibusque frena imponuntur. Et convenire huic actui executionis criminalis cum civili , si quando (secundum jus Justinianæum) multa fisco exigenda est , velle videtur sapiùs alleg. *l. 15. ff. de re jud.* verba enim legis generalia sunt : ideoque hujus generis executionem non excludunt. Enim vero , si rei bona non omnia habeat provincia , cui judex jura dat , aliud suadere auctoritatem judicis autumo. Ita enim constitutis rebus , non tenetur judex Rei forum sequi ; sed rectò gradû potest ea , quæ in ipsius territorio sita sunt , in pœnam capere fiscalem : & nihil refert , an mobiles sint res , an immobiles , an nomina. Extra hunc casum , actus executionis Criminalis hominẽ ipsũ versat : ejusque mox famam lædit , mox corpori gravis est , membra mutilat , vitam rapit. Hinc præconum clamor , significantium eos , quos judex notavit. Hinc catalogus sæpè famosus cruci adfigitur , index futurus nominum , quæ bonorum subducenda commercio sunt. Illum laborare tergo videas : hunc naribus destitui. Illum aures quærere : hunc corpore rotâ insignem : (ubi notandum , parci debere faciei , quippe ad similitudinem pulchritudinis cælestis figuratæ , *l. si quis 17. C. de pœnis.* Carpzov. *Jurispr. for. part. 4. const. 47. d. 6.*) Huic manum adimi , quâ facilius carere potest reus , Carpzov. *pract. crim. part. 3. quest. 129. n. 35. vid. Nov. 134. c. fin.* linguam illi. Hunc ferrò cadere : illi restem

restem neci esse. Hunc miserè trahi per saxa, sonare caput, cerebrò effusò madefacere humum: illum fervente oleo perire. Hunc culeo inclusum alto mergi, cane juncto, gallò, angue, & simiâ, vel fele: illum rogo impositum abire in fumum, cineresq̃. Hunc ab imis unguibus usq; ad verticem summum face comburi, relicto diu spiritù: illum carptim, per singula membra mori, ut mori se sentiat. Et si qua sunt de eodem genere supplicia. V. l. capitalium. 28. ff. de pœnis. Carpzov. *pract. crim. part. 3. quest. 137. n. 63.* Satis est nominasse potiora. Neque singula suis aptare criminibus instituti ratio postulat. Brevi enim quasi tabellâ executionem sistere animus est. Nolim tamen hic prætermittere, quæ carnificem stringunt leges in ipso executionis actû, quò exanimatur reus. De his Carpzov. *pract. crim. part. 3. qv. 137. n. 60. 61. 62.* I. Negat carnificem temerariò austû, & fragilitatis humanæ immemorem ad opus accedere debere. II. ut mitiùs reum adloquatur carnifex, misericordiam divinam moneat, & quâ fieri potest, lenitate tractet, præcipit *n. 61. ubi, hoc neutiquàm largiri sèse Jodoc. Dambouder. inquit, incumbere, nempe carnifici, ut oret Reum, quò sibi mortem condonare dignetur, quam jubente iudice, Dei ministro, illaturus est ipsi.* in testimonium vocat verba Lutheri in *Postill. Ecclesiast. super Evangel. Dom. IV. post. Trinit.* Meister Hans sol nicht sagen zum Ubelthäter / dem er sein recht thun sol / wie sie doch pflegen / lieber M. vergib mir / was ich heute an dir thun werde / denn warumb wil er so sagen / thut er doch recht daran / darumb darffer keines vergebens / &c. III. Carnificis esse, executionem intrepidè aggredi, omnique studio Reum pœnæ destinatum commeritò adficere, supplicio, executionemque perficere ex *Caroli V. const. crim. art. 96.* probatur. Quanquàm hæc certò respectû ad causam, quoque ministerialem executionis, de quâ antea, referri possunt.

Th. IX.

CIRCUMSTANTIÆ.

Executio civilis non potest per rerum naturam alio in loco fieri, quàm ubi bona debitoris vel quædam, vel omnia deprehenduntur. Loci.

D

duntur.

Antecedentia.

duntur. Neque bona antè executionem alium in locum ducenda: quia iudex, qui sententiam tulit, (si superior, per mandatum, si æqualis, per literas mutui compassus) executionem in bona alterius jurisdictioni inclusa requirere tenetur, de quo th. IV. Distractionem fieri in civitatibus populosioribus, in foro publico, secundum jus Saxonicum, nec hunc morem de jure communi ignotum esse tradit Coler. *de proc. exec. part. 3. cap. 9. n. 77.* Enimverò ante ad executionem non est properandum, quàm sententia in rem judicatam transiit, seu decendium, elapsum est. *Nov. 23. cap. 1. Nov. 119. cap. 5.* Quò tempore præterito, in actione reali statim, si quidem potest reus, restituitur res, §. 2. *Inst. de offic. jud. Carpzov. juripr. for. part. 1. const. 32. d. 3. n. 2.* sin minus statim potest, prorogatur quandoque solvendi dies, *l. debitoribus. 31. ff. de re jud. arbitrio tamen iudicis, Menoch. de arbitr. jud. cas. 28. n. 3.* in actione personali, post quadrimestre spatium à die condemnationis, exsequi licet, *l. 2. C. de usur. rei jud.* Cæterùm neque hic tempus certum ita stricte semper servandum esse iudici, *l. 2. ff. de re jud. monemur.* Multò minus ante causæ cognitionem, & sententiam, executioni locus erit, *l. 1. C. de exsec. rei jud. l. si cum. 58. ff. de re jud. §. 1. Inst. de vi bon. rapt. l. si quis in tantam. 7. C. unde vi. l. extat. 13. ff. quod met. caus.* & si vel maximè cognitio causæ præcesserit, & sententia in rem judicatam transierit, nihilominus creditor, pro executione sibi decernendâ, iudicem adeat oportet, arg. *l. dies. 4. §. hoc autem. 8. ff. de damno infecto. l. 2. C. de naufr. lib. 11. Berlich. part. 1. concl. 56. n. 2.* Quod si instrumentum aliquod, vel ex vi statuti, vel ex pacto, paratam habeat executionem, & debitum adpareat esse liquidum (de cuius liquidi necessitate vid. Coler. *de proc. exec. part. 3. cap. 1. n. 2. seq. Petr. Frider. de mand. lib. 2. cap. 59. n. 1.*) non requiri cognitionem causæ ordinariam, cuius obivium est, vid. omninò Coler. *de proc. exec. part. 1. cap. 3. 5.* Nec ante aditionem iudicis, propriâ auctoritate, creditor, cui cum debitore convenit, ut liceat possessionem bonorum ingredi, post moram iuste occupat bona debitoris, *l. creditores. 3. C. de pignor. Mevius ad Const. Brem. von Wucherl. contrakt. part. 2. cap. 1. §. 10.* quamvis alii contrariæ inhæreant sententiæ, uti patet ex iis, quæ hac de

hac de re habet Coler. *de proc. exec. part. 1 cap. 5.* & ipse privatæ executioni adfentens, *d. cap. 5. n. 95. f.* licet non sine limitatione. Inprimis enim hanc potestatem exsequendi ex pacto tutius permissu iudicis exerceri, neque extendi ad vim armatam, (ita, ut resistenti vim inferre armis executor possit) statuit cum Saliceto, Angelo, & aliis, *d. cap. 5. n. 96. 98. 99.* nos, ut absolute negemus licitam esse privatam executionem absque iudicis consensu, firmat fundamentum, quo nititur Mevius *d. tract. ad const. Brem.* Wie nun / inquit ibi, dieses statum reipubl. & quietem societatis civilis mercklich touchiret / und angehet / also mag dagegen kein pact oder geding der privat Contrahenten etwas würesen / oder gültig seyn / jus publicum pactis privatorum mutari non potest, *l. jus publicum. 38. ff. de pactis.* Licet igitur tam acriter pugnent jura tam civilia, quam gentium contra vindictam privatam, apud Svecos tamen sancitum reperio, ut sponso post sponsalia legitime contracta sponsam petere liceat, & resistentibus sponsæ tutoribus, vel effractione portarum, si aliter non possit, illam abducere: adeo, ut, si mors aut vulnera subsequantur, nulla poena solvatur pro eo quod resistentibus infertur: sed si illi interficiantur, vel vulnerentur, qui eam recipere volunt, eorum poena duplicetur, ac censetur tunc jure recepta, & non rapta. Verba hæc, utpote legislatoris propria, legas in *Suecia edit. ab Elzevir. Lugd. Batav. a. 1633. p. 72.* Sed an hoc jus hodiè in desuetudinem abierit, norint Suecicarum rerum periti. In ipso executionis actû caveant executores, ut contra constitutionum normam quidquam exigant, si quidem poenam quadrupli evitare velint, *§. quadrupli. 25. Inst. de action. Nov. 124. c. 3.* imò executoribus publicis, qui mandato iudicis destituuntur, resistitur inpunè à privatis per *l. prohibitum 5. C. de jure fisci. vid. hac de re Petr. Gregor. Tholos. partit. 7. Canon. lib. 3. tit. 18. schol. lit. O. Menoch. de arbitr. jud. cas. 378. n. 8.* idque ex hac potissimum ratione constitutum puto, ut ne inde injuriarum nascatur occasio, unde nascuntur jura, *arg. l. 6. pr. C. unde vi. quamvis ex l. servo invito 65. §. cum prator. 2. ff. ad SC. Trebell. cum Pet. Greg. Tholos. l. c. & hanc, remotiorem tamen, possis reddere: quia scilicet, propter auctoritatem rerum judicatarum publicè interest.*

Concomi-
tant.

Consequens. ita fieri executionem. Quid pignoribus captis agendum, item distractionis Anteced. Concomit. & consequ. vid. Th. VIII. hujus differt. ibi enim commodius ea tradidimus.

*Crimin. ex-
sec. circum-
stant. Loci.*

Criminalis executio, & in specie supplicia pro locorum consuetudine, & suppliciorum conditione, modò in urbe, modò extra eam peragi solent. Hinc alibi in ipso foro vitam ferrò finiunt, vel virgarum ictus excipiunt rei: alibi per totam urbem ducuntur, eundo vapulantes, vel extra oppidum expectant casum. Nunquam, si dignitate quadam præditi sunt rei, in ædibus publicis, vel in ipso carcere cadunt. Ubi certus est supplicii locus, vocari suevit: das Gericht/Nichtstatt/Frembstatt/ in specie, Rabenstein / enthauptstatt etc. de horum locorum structoribus, quod ab omni ignominia liberi habendi, & quæ poena in eos, qui secus faciunt, constituta sit, vid. *Const. crim. Caroli V. art. 215. seqq.* Antequam

Antecedentia.

verò ducatur reus capitis, (nam in aliis poenis, quæ vitam non auferunt, absque strepitu procedi solet, Carpzov. *pract. crim. part. 3. qu. 136. num. 2.* ideoque eas jam missas facimus) 1. sententia ipsi denuncianda est, & quidem triduo ante diem dictum supplicio. 2. post denunciatam sententiam tolerabiliori custodia detinendus, admittendi ad eum cognati, & ministri Ecclesiæ in solatium. 3. per istud triduum lautiori cibo recreandus, ne tristitia prorsus supprimatur. Probantur hæc partim ex sacro codice, partim ex *Caroli V. const. crim. art. 79.* de quibus Carpzov. *pract. crim. part. 3. quest. 137. num. 35. & seqq.* Fatali luce ortâ, & horâ auditâ, signum dari campanâ solet, ad constituendum iudicium ultimum criminale, das hochnothpeinliche Halsgerichte zu hegen: *Const. crim. Caroli V. art. 82.* quod hochnothpeinliche Halsgericht / quomodo differat ab illo, quod simpliciter das peinliche Halsgericht vocatur, vid. ap. Carpzov. *pract. crim. part. 3. qu. 136. num. 56. seqq.* item quàm sit necessarium hoc iudicium ultimum criminale, vid. *ibid. num. 4.* eodem tempore reus è carcere progreditur, ad audiendam ante hoc iudicium ultimò sententiam, & confessionem repetendam: inde ad locum supplicii pergitur, comitibus verbi divini ministris; minimum unus adsit oportet, qui erigat reum, eique addat animum, futura promittens, & æterna, & beatissima; non autem ad negandum delictum alliciat reum sacer-

Concomitantia.

dos

dos, *const. crim. Caroli V. art. 102. 103.* porrigitur vinum, ad curas pel-
lendas, ne tamen nimis adbibat, videndum, *Caroli V. const. crim.*
art. 79. Judex inferior & adfessores interesse actui debent. Principē,
& superiorem judicem hæc non decet, *Carpzov. pract. crim. part.*
3. quest. 137. num. 64. 65. Committitur tandem carnifici reus,
ut cum ipso ratione juramenti sui secundum sententiam judicis
agat, *Const. crim. Caroli V. art. 96.* Cumque judicis sententia ex-
animari reum velit, sequitur, carnificis esse tamdiu insistere offi-
cio suo, donec in vivis esse desinat facinorosus. Hinc non est,
quod dubites, furem, solutò vinculo, decidentem de patibulo vi-
vum, denuò vinciendum & item damnatum, cui primo isti caput
non demitur, neque lethale vulnus ingeritur, iterum esse ferien-
dum, usque dum moriatur, *Joh. Emeric. à Rosbach. pract. crim. tit.*
7. c. 2. Georg. Schulz. Synops. judic. possit. 85. Quid quod ob le-
viora quoque delicta, quæ sine vitæ periculo puniuntur, denuò pu-
niri reus solet, si non pro merito punitus est, teste *Carpzov. ju-*
rispr. for. part. 4. const. ult. d. 9. Carnifex autem, quia & imperi-
tia culpæ adnumeratur, §. 7. *Inst. de L. Aquilia l. 132. ff. de R. J. ar-*
bitrariè puniri poterit, Carpzov. pract. crim. part. 3. qu. 137. num.
67. à judice; non à populo, quippe cui id expressè negatur per *Ca-*
roli V. const. crim. art. 97. h. v. So der Nachrichten den Armen
auff die Nichtstatt bringet / sol der Richter öffentlich ausruffen /
oder verkünden lassen / und von der Obrigkeit wegen bey Leib und
Gute gebieten / dem Nachrichten keinerlei ver hinderung zu thun /
auch ob ihm mißlinge / nicht Hand an zulegen. *Omni re ritè per-*
actâ, quærenti carnifici, an benè functus sit officio? judex, secun-
dum Caroli V. const. crim. art. 98. respondere debet: So du ge-
richtet hast / wie Urtheil und Recht geben hat / so lasse ich es darbey
bleiben. Deinde cadavera vel sepeliuntur, vel ex edito loco, in-
terrorem cæterorum, qui similia fortè moluntur mala, conspi-
cienda relinquuntur; vel interdum Medicorum manibus, arbitrio
judicis (qui, si tutus esse velit, consulat Principem necesse est) sub-
jiciuntur, *Carpzov. pract. crim. part. 3. qu. 137. num. 69. seqq.* Bona
autem damnati non sunt publicanda, nisi reus Majestatis fuerit,
const. crim. Caroli V. art. 218. vers. item an etlichen. Vid. th. VI.
hujus dissert.

Consequen-
tia.

ATTRIBUTUM.

Rigor.

Ejus est naturæ exsecutio civilis, ut debitorem, si omnia bona debeat, planè exhauriat, ne relictis quidem ad vitam necessariis, *arg. l. qui bonis. 6. ff. de cess. bonor. l. i. C. qui bon. ced. poss.* Hinc Jureconsulti ad ultimum, inquirunt, usque denarium, & ad intimam usque interulam excuti debitorem posse, *Carpzov. jurispr. for. part. 2. C. 25. d. 6. num. 6. seq.*

Et cum exsecutio criminalis totius Reip. bono fiat, multò minùs de ipsius rigore aliquid remittendum est. Quà dere non facilè venia danda delinquentibus. Neque tardanda exsecutio est: eorum præcipuè, qui morte plectendi sunt. Non modò, ut ne pœna duplicetur, dum pœnæ in sententiâ dictæ carceris longioris pœna additur; sed & propter fugæ periculum, *Carpzov. pract. crim. part. 3. qu. 137. num. 2. seqq.* Quamvis non unam, & rectè quàm imponenda sit executioni: ei cumprimis, quæ vitâ reum privat. *Carpzov. d. q. 137. num. 11. seqq.* & in his ante omnia notandum, foeminam prægnantem omni sive capitali, sive alii corporis adflictivo supplicio subtrahi; donec pepererit *l. prægnantis. 3. ff. de pœn. l. imperator. 18. ff. de statu hominum.* etiam post editum partum, ante lapsum sex hebdomadarum, mulierem ad pœnam corporis adflictivam non capitalem tradi non debere statuit. *Carpzov. pract. crim. p. 3. qu. 137. num. 22.* Imò planè absolvuntur quandoque rei corporali pœnâ, etiam capitali. *arg. l. ad bestias. 31. ff. de pœnis.* Ad h. l. Dion. Gothofredus inquit: *Dynus refert, se ex hoc textu mortis veniam impetrasse cuidam fabro, ob artis suæ peritiam, cui alioquin manus ex statuto erant amputandæ.* Et si non satis liqueat, quò opus fuerit ei mortis veniam impetrare, cui manus tantùm amputandæ erant. Fortè ex eadem lege vita olim concessa artifici cuidam Studgardix: ob Novam, quam vocant, Hierosolymam, miro artificio à malefico compositam. Monstratur opus peregrinantibus, & vitâ donatus artifex dicitur. Attamen hanc *l. ad bestias ff. de pœn.* nihil quidquam pertinere ad homicidii reum, ne Principis quidem auctoritate interveniente,

te, putat Carpzov. *pract. crim. part. 3. quest. 150. num. 31 seqq. & jurispr. for. part. 4. const. 9. d. 7.* Sed loquitur haut dubiè Carpzovius hic de potestate Principis ordinarià; non autem de extraordinarià & absolutà; quemadmodum distinguit Jodoc. Damhouder. *pract. rer. crim. cap. 147. num. 6.* Fæminam autem matrimonium rei petentem impedire executionem posse, plebi quidem persuasum est: verum Jcti omninò negant, *arg l. addictos. 6. C. de Episcop. aud.* ut ut Henric. Kornmannus in Sibyllâ Trygandr. *f. de virg. jur. C. 55. p. 144.* semel, scribat, se meminisse ejusmodi quid factum Marpurgi, vide Dd. *ad l. addictos. 6. C. d. Episcop. aud.* & in his Dion. Gothofr. quoque.

Th. XI.

CONNEXUM.

De expensis totius processus civilis si quæras, respondetur *Expense.* ex *S. ecce i fin inst. de pœn. rem. litig. c. finem litibus. 5. extr. de dolo & contum. victum teneri solvere expensas*: modò fuerit litigator improbus, qualis quando sit, vel non præsumatur esse, colligitur ex iis casibus, quibus Dd. victum liberant ab hoc onere, vid. Monach, *pract. jud. part. 19. cap. 3. num. 4. seqq.* Jo. Emer. à Rosbach. *proc. civ. tit. 78. num. 15. seqq.* Jam si constet quis totius processus expensas debeat, non poterit non de sumptibus executionis constare: quia executio, pars totius processûs, in toto continetur, *arg l. 113. ff. de R. J. Coler. de proc. exec part. 3. cap. 9. num. 152 quicquid circa executionem, inquit, expenderit creditor, hoc omne ipse tenetur refundere executatus.*

De criminalis processûs, & executionis sumptibus cum Carpzov. *pract. crim. part. 3. qu. 138 num. 2. & 9.* Duas regulas noto. Unam *negativam*, seu quis non teneatur, alteram *affirmativam*, seu quis teneatur solvere expensas. Negativa hæc est: *Reus ad mortis supplicium, aliamve pœnam corporis adstrictivam condemnatus expensas in processu criminali & executione pœnæ factas nequaquam refundere tenetur.* Affirmativa sic habet: *Magistratus ordinarius sumptus criminalium judiciorum* (addo: & executionum, quæ corpori pœnam ingerunt, & Carpzovium in id consentire, patet ex *d. qu. 138 num. 50.*) *regulariter sufferre debet.* Limitationes videas loc. cit. Add. omninò Nic. Vigel. *const. Carol. cap. 5. reg. 11.*

Th. XII.

EFFECTVS.

Exsecutione oùm civili, tùm criminali id efficitur, ut pace fruatur iudicium, ratione hujus quidem causæ, quæ exsecutione finita est; utque non liceat ab exsecutione appellare, nisi fortè exsecutor sententiæ modum iudicationis excedat *l. ab exsecutione s. C. quor. appell. non recip.* Joh. Emer. à Rosbach. *proc. jud. civ. tit. 79. n. 17.*

Th. XIII.

COGNATA.

Incarceratio.

Sidebitorem tanta egestas tenet, ut vel planè solvendo non sit, vel omnibus suis bonis tantum efficere non possit, quantum petit creditor, id datur solatii victori, ut in carcerem ducatur reus, *Ord. Polit. a. 1577. tit. 23.* & hoc consuetudine, & statutis induci potest, Carpzov. *Jurispr. for. part: 2. const. 22. d. 2. n. 5.* vid. das Fürstl. Mechtens. assurance Schreiben de An. 1621. p. 23. nec liberetur priùs debitor, quàm, unà cum sorte, interesse quoque solverit: ut ob solas usuras, per inopiam non solutas, in vincula haud conjiciendus sit, Carpzov. *Jurispr. for. p. 2. c. 22. d. 9.* Et novam hanc debitorum coërcitionem (Justiniano quippe prohibitam *l. 1. & ult. C. qui bon. ced. poss.* Berlich. *part. 2. concl. 28. n. 1.*) nihil quidquam iniquitatis alere, quia moribus hodiernis respondeat, censet Mevius *discuss. levam. inop. debit. cap. 4. sect. 1. n. 2. seqq.* quid, quod Carpzov. *Jurispr. for. p. 2. c. 22. d. 2. n. 4.* multa Scripturæ loca adfert, quibus obratos debitores vel in Dei Reipubl. vincula passos esse probat. Sed pertinent carceres tantùm ad illos debitores inopes, qui suà culpâ, & dolo malo jacturam bonorum fecerunt: non item ad illos qui fortunæ vitio, vel levi aliquâ culpâ ad angustias redacti sunt, Carpzov. *d. constit. 22. d. 5.* Mevius *discuss. lev. inop. deb. cap. 4. sect. 1. n. 5. seqq.* Hi enim jvantur beneficio *l. 1. C. qui bon. ced. poss. dict. Ord. Polit. d. a. 1577. tit. 23. S. So setzen ordnen. fin.* Sic liberi quoque à carceris molestiâ sunt omnes illi, qui bonis cedere non tenentur, Mevius *discuss. levam. inop. deb. cap. 4. Sect. 1. n. 19.* & hinc illi quoque, qui gaudent privilegio competentiae Matth. Ber.

Berlich. *part. 2. concl. 28. n. 36. 37.* Carpov. *Jurispr. for. p. 2. c. 22. d. 19. n. 2.* cum validum sit argumentum à beneficio competentiae ad cessionem bonorum negativè conceptum, ita: habet privilegium ut non teneatur, nisi in quantum facere potest, E. cedere non cogitur. Manzius *patroc. deb. dec. 2. qu. 1. n. 132.* quibus adduntur mulieres *Nov. 134. cap. 9.* puta honestè viventes: meretricibus enim (modò ne maritatae sint) non parcitur Berlich, *dict. concl. 28. n. 34. 35.* quia in his ratio *d. N. 134. cap. 9.* cessat. Pupilli item, & minores ob debitum non anctantur vinculis, Carpov. *dict. def. 19. n. 2.* Berlich *d. concl. 28. n. 37.* Quemadmodum igitur incarceration, ita etiam ad operas addictio pro medio contra debitores, qui non sunt solvendo, esse potest. De cujus quidem rei utilitate vide sis Mev. *discuss. lev. inop. debit. cap. 4. sect. 1. n. 28. seq.* Verum non indistinctè omnes debitores ad operas addicuntur: nam innocentes, qui non suà culpà ad inopiam pervenerunt, excipiuntur. Ita tamen, ut distinguatur inter additionem ad operas, quæ fit ad manus creditoris, & additionem, quæ fit solum ad operas debitoris, ut debitor subsistens ubicunque velit, ex operis suis creditori satisfaciat. Hæc addictio, quæ non fit ad manus, etiam ad innocentes pertinet, Mevius *d. sect. 1. n. 33.* Plura hæc de re Manzius *patroc. debitor. decad. 1. qu. 8. 9.* Colerus *de proc. exec. part. 1. cap. 9.* Ad morosum debitorem compellendum ut solvat, facit obligatio ad obstagium, die Leistung / ein Leistung, oder ein Lager: sed cum Lege Imperii eo interdictum hodiè sit contrahentibus *Ord. Polit. d. a. 1577. tit. 17. §.* wiewol auch in. non erit curæ pretium, ut hic multi simus, vid. tamen Coler. *de proc. execut. part. 1. cap. 8.* quanquam Mevius *ad consil. Brem. von Bücherl. contracten part. 1. cap. 9. §. 5.* ulum hujus rei C de quo in. Holsatià non dubitatur, etiam nunc esse in terris Bremensibus, quæ vulgo Marschländer audiunt, & in specie im alten Lande: & jus obstagii ab imperii ordinibus in ipsorum provinciis salvà constitutione Imperii, de quâ antea, denuò, certis tamen conditionibus, introduci posse, censet. vid. Fürst. Wechslens. *affecuation. Schreiben de Anno 1621. p. 22.* Ad contumacem debitorem coer-

Addictio
ad operas.

Obstagium

Missio in
possessionem.
Ex primo
decreto.

E

possessionem bonorum rei contumacis : (1.) ut custodiat tantummodò, non possideat, *l. 7. §. 17. seqq. l. cum legatorum 12. ff. quib. ex caus. in possess. eat. l. 3. §. fin. ff. de adquir. vel. amit. possess. idque obtinet in personali actione: in reali enim actione actor ex hoc decreto etiam possessionem adipiscitur, uti statuit Specul. de primo decret. §. 5. n. 9. Colerus de proc. exec. part. 3. cap. 12. n. 44. Jo. Emer. à Rosbach proc. jud. civ. tit. 31. n. 17. Mevius ad jus Lub. lib. 3. tit. 1. art. 7. n. 29. (2) ut reus tadio adfectus veniat responsurus, *cap. ult. extr. ut lite non contest. l. 5. pr. ff. ut in possess. legat. unde tadioalis hæc possessio cum aliis Mevio ad jus. Lub. d. art. 7. n. 31. vocatur. (3) ut actor bona contumacis debitoris pignoris pratorii loco habeat, *l. 26 ff. de pignor. action. l. 2. C. qui pot. in pign. hab. Et in reali quidem actione in rem petitam mittitur Actor, d. l. 7. §. 17. 18. ff. quib. ex caus. in possess. earur. d. c. ult. §. in aliis verò. extr. ut lite non contest. in personali actione servatur ordo, quem requirit executio actionis personalis, *l. 1. C. de prat. pignor. d. cap. ult. vers. si autem super person. extr. ut lite non contest. Quod si in reali actione veniat reus intra annum post missionem, & contumaciam purget, præstitâ cautione de iudicio sisti, & restitutis expensis, tollitur hoc primum decretum, *l. sancimus. 15. C. de judic. auth. & qui jurat. C. de bon. aut. jud. poss. l. si quis emptionis. 8. S. pen. C. de prescript. 30. vel 40. annor. In personali actione, quandoque reus venerit, modò ante secundum decretum veniat, & cautionem iudicio sisti præstet, restituatque expensas, auditur *d. l. si quis emptionis. 8. S. pen. de prescrip. 30. vel 40. annos. Joh. Eme. è Rosbach. proc. judic. civ. tit. 31. num. 20. 21. Si post annum reus iterum citatus non compareat, vel compareat quidem, sed non debito modo, pergitur ad secundum decretum; ex quo actor tandem verus possessor esse iubetur, *arg. l. pratoris 5. l. si finita. 15. §. Julianus 16. §. non autem. 21. ff. de damn. infect. imò sæpius venduntur bona contumacis, post secundum decretum, ut ex pecuniâ satisfiat creditor, *l. 7. §. prator ait. 1. ff. quibus ex caus. in poss. eat. l. cum proponas. 9. fin. C. de bon. aut. jud. possid. At verò hoc secundum decretum tantum locum habet in personali actione, non item in reali, quia in hac non est opus secundò decretò: id quod patet ex dictis********

de pri-

Ex secundo decreto.

de primo decreto. Vid. Joh. Emer à Rosbach *proc. jud. civ. tit. 32. n. 3.* Arnoldus de Reyger *proc. judic. disp. 2. th. 29. in not.* Imò quæ jure Romano de immiffione exprimo vel fecundo decreto prolixius traduntur, non obfervare amplius Germaniæ praxin, adlerit Mevius *ad jus Lub. lib. 3. tit. 1. art. 1. addit. rationem ibilegas.*

In criminali causâ reus contumax per pœnam banni coërceatur, Arnold. de Reyger *dict. loc.* quam tamen comparens evitare potest, quia bannito hodiè innocentiam suam, etiam in carcere, purgare licet, *constit. crim. Caroli V. art. 55.* in primis verò ad processum banni requiritur, (1.) ut de corpore delicti constet, (2.) ut crimen tale commissum sit, pro quo pœna ultimi supplicii reo confesso, & convicto irrogari potest. Carpzov. *jurispr. for. part. 4. const. ult. d. 10. num. 1. 2.*

Th. XIV.

DIVERSA.

Differt Arrestum ab executione: 1. *ratione originis.* Executio enim juri civili ortû debet. Arrestum non item quippè quod moribus introductum est. Hinc, quidquid ferè de arrestis proditum est, id moribus Saxonis videtur adscribendum, inquit Carpzov. *jurispr. for. p. 1. C. 19. d. 6. num. 1. 2. 3.* quamvis Monachus *pract. judic. part. 20. cap. 1. num. 1.* à Gallis ad nos Germanos usum arrestorum translâtum esse verisimile scribat. 2. *ratione processus.* Executio, ante citationem, & causæ cognitionem, non conceditur: in arresto citatione, & cognitione non est opus; sed sufficit fidem crediti facere per exhibitionem obligationis, licet originalis ea non sit, Andr. Gail. *pract. obs. 44. num. 8.* Carpzov. *jurispr. for. part. 1. C. 29. d. 6. num. 6. seqq. 3. ratione effectus.* Executio enim finem litis adfert: cum Arresto pugna plerumque incipit. Arrestum securum facit creditorem, & accusatorem: Executio certum. Arrestum non aufert, neque impedit possessionem, Monach. *pract. jud. part. 20. cap. 6. n. 4.* Executio mutat possessionem. 4. *ratione materie.* Executionis materia sunt bona, quæ debentur: Arresti materiæ & illæ esse possunt, quæ non debentur, Monach. *pract. judic. part. 20. cap. 7. num. 22.* Et horum similia multa invenias. Sic Represalia *Represalie.* etiam ab executione differunt. I. *ratione fundamenti.* Executio

E 2

legio

legibus nititur: de Represaliarum fundamento adhuc dubitatur, Limnæus *de jure publ. lib. 4. C. 8. num. 320. seq.* Andr. Gail. *de pignor. obs. 2. num. 2. 2. ratione objecti.* Executio pro objecto habet debitores, & nocentes. Represaliæ etiam innocentes, Limn. *d. cap. 8. num. 314. fin. 3. ratione formæ.* Executio certum ordinem sequitur: Represaliæ eum non attendunt 4. *ratione finis.* Represaliæ publicum bonum in primis respiciunt, Limn. *d. l. num. 322.* Executio in primis privatim. 5. *ratione adjuncti.* Represaliarum jus exercendi raro datur occasio: cum executionis tantum non quotidianus usus sit.

*Pignora-
tio.*

Pignoratio ab Executione dignoscitur. 1. *ratione fundamenti.* Pignoratio contra jus civile l. *Quintus Murius. 39. S. quamvis alienum ff. ad L. Aquil.* consuetudine tantum introducta, Carpzov. *jurispr. for. p. 2. C. 27. d. 1. num. 1. 2.* Executionem legibus fundari constat. 2. *ratione causæ efficientis.* Executio fit autoritate judicis: Pignoratio propria, Monachi *præct. jud. part. 21. num. 2. 3. ratione objecti,* Pignoratione res mobiles tantum capiuntur, Andr. Gail. *de pignor. obs. 1. num. 9.* Executione etiam immobiles.

Th. XV.

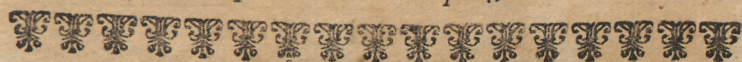
OPPOSITA.

Impedimenta, quæ civili executioni obesse ad solent, præcipua sunt. Nullitas, Restitutio in integrum, Appellatio, Supplicatio. Monach. *præct. judic. p. 18. C. 6. Colleg. Arg. de re jud. th. 100. Coler. de proc. exec. p. 4. C. 1.* ubi multas alias exceptiones videbis. Nullitas executionem suspendit, si notoria est, & statim probari potest: sin altiore indagine opus habet nullitatis exceptio, executioni moram non imponit, Carpzov. *jurispr. for. p. 1. C. 26. d. 22. n. 1. seqq.* regulariter enim nulla exceptio potest opponi contra executionem, quæ incontinenti probari non potest. Monach. *præct. jud. p. 18. C. 6. num. 1.* Sic etiam per beneficium restitutionis in integrum nonnunquam de jure Canonico non suspenditur executio, arg. *C. suscitata 6. extr. de in integrum restit. h. v. Nos, equitate pensata, jure duximus providendum, ut ante omnia supra dicta sententia executioni mandetur.* V Carpzov. *Resp. lib. 2. tit. 9. resp. 94. n. 5.* Supplicatio quoque intra decendum à latâ sententiâ interposita executionem non impedit, si fidejussiones dignas præstet pars victrix de restituendâ re in casum succumbentiæ; sin post decendum

um illud supplicetur, non suspenditur executio, *N. 179. cap. aliud ad hoc*. Cæterum hac in re cujusque loci consuetudinem servandam scribit *Schulz. Synopsi jud. possit. 76. fin. Revisionem* olim quidem executioni obstitisse, & effectum suspensivum habuisse per *Recess. deput. d. 1600 §. Als auch Streit probatur; sed hodiè ex ultimo Recept. Imper. d. a. 1654. §. Nach Berathschlagung. 124.* constat, executionem per Revisionem non suspendi, modò executionem petens de restituendo, si fortè in Revisorio causà casurus sit; idoneam cautionem præstet.

De iis, quæ criminali executioni, & in specie capitali obstant, vid. th. X. hujus dissert. & in specie de Appellatione in causâ criminali & aliis impedimentis executionis criminalis, *Carpzov. pract. crim. part. 3. quest. 139. seqq. & Jodoc. Damhouder.*

pract. rer. crim. cap. 149.

Ad Nobilissimum & Præcellentem Juvenem

DN. MATTHÆUM SLÜTERUM

J. U. Candidatum

Magni illius JOHANNIS SLÜTERI Jcti celebratissimi & S. Serenit. Ducalis Mekleburg,

Cancellarii Eminentissimi Filium.

Tanto Parente dignum,

publicè Responsurum

De

EXECVTIONIBVS

Vix nostris pulchrum nomen professus
Athenis

Ex Cathedrâ gestis innotuisse Rosis.

E 3

Cla.

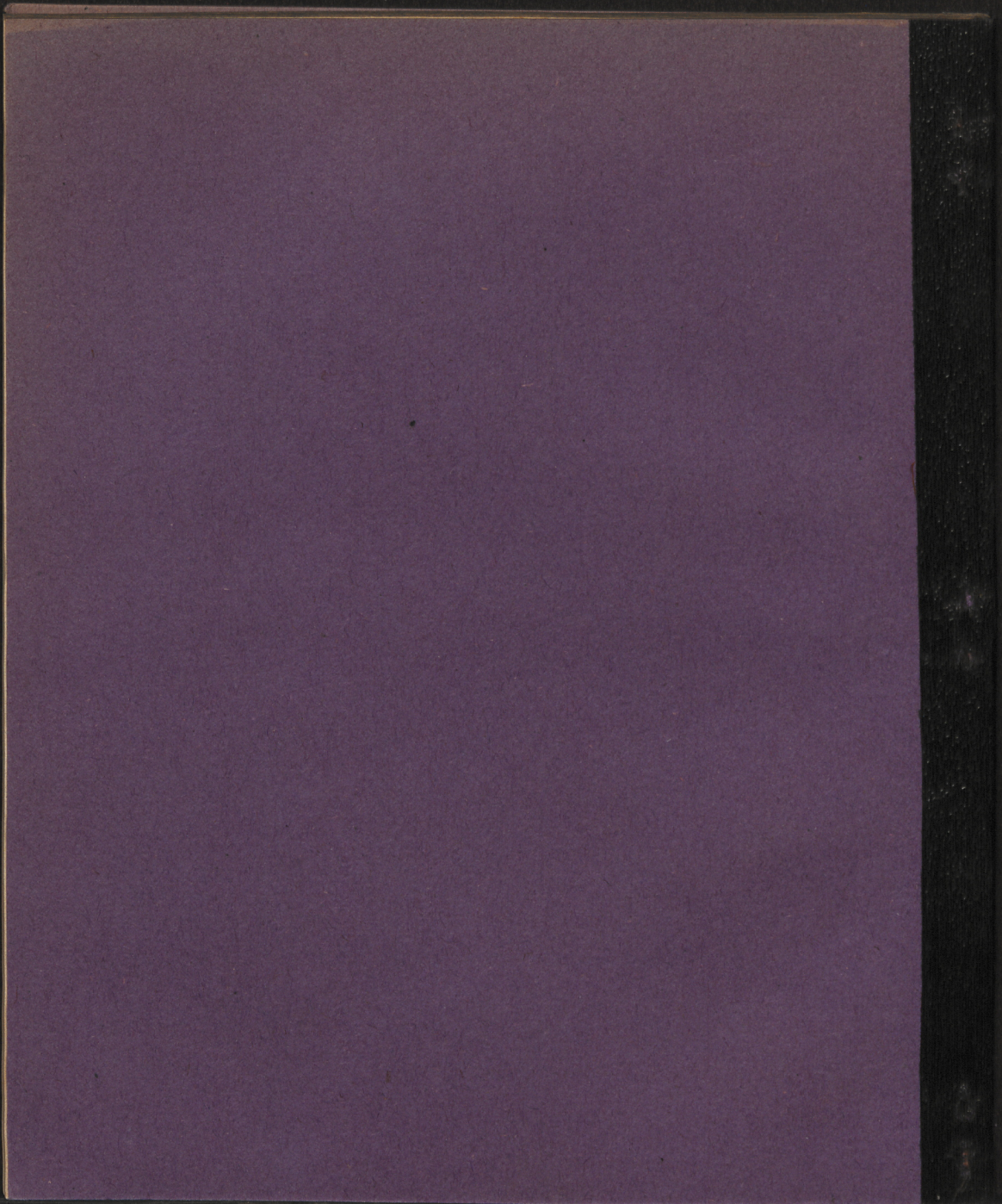
Clara Palacome, Themidi celebrata Salana
Jam studii servat publica signa tui.
Jus ad crescendi famæ dedit incrementum
Sic magnum pergas exhilarare Patrem!
Ascendas magis atque magis, tibi gratia vires
Suggerat, & magnum crescat in orbe de-
cus.

AUGUSTUS VARENIUS,
h.t. Acad. Rost. Rector.

Ad
PRÆNOBIL: DN.
Auth. & Respondentem.
Sic Slütere decus, sic patris nobile nomen,
Doctrinæ radiis, nec non virtutis amore,
Exaquare studes, perquirens dogmata juris:
Auspicio! angebis præclari nomen honoris,
Et, quo præcedit virtus, fors ipsa sequetur.

PRÆSES.

(37.)

um illud supplicetur, non suspenditur executio
ad hoc s. Cæterum hac in re cuiusque loci consuetudo
dam scribit Schult. *Synopsi jud. possit. 76. fin. Re*
dem executioni obstinisse, & effectum iuspen
Recess. deput. d. 1600 s. Als auch Sirett probat
timo *Recess. Imper. d. a. 1654. s. Nach Verathsch*
stat, executionem per Revisionem non suspensio
nem petens de restituendo, si fortè in Revisori
idoneam cautionem præstet.

De iis, quæ criminali executioni, & in specie
vid. th. X. hujus dissert. & in specie de Appellati
nali & aliis impedimentis executionis criminali
crim. part. 3. quest. 139. seqq. & Jodoc. D
pract. rer. crim. cap. 149.

Ad Nobilissimum & Præcellentem

DN. MATTHÆUM SLÜ

J U. Candidatum

Magni illius JOHANNIS SLÜTE

bratislimi & S. Serenit. Ducalis M

Cancellarii Eminentissimi Filium

Tanto Parente dignum

publicè Responsurum

De

EXECVTIONIB

Vix nostris pulchrum nomen
Athenis

Ex Cathedrâ gestis innotu

E 3

